

אוצרות המשיח

הרב מרדכי יפת יהודה שרעבי

ח' באדר תשפ"ה | שבת קודש | גליון 139

פרשת תצווה - זכור

מן העל"ז חכם בעירו שמואל'י שליט"א

לעשות אותם ימי משתה ושמחה ומשלוח
מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים

משולחן המלך

עמוד 3

זוהר על הפרשה

עמוד 8

שרפי קודש

עמוד 10

ההלכה היומית

עמוד 12

שאלות מבית הדין

עמוד 12

מדור הילדים

עמוד 14

דרכי הרשב"י

עמוד 15

זמני השבת

הזמנים ע"פ לוח אור החיים

החלקה בידה	שקיעה	ייצאה	ד"ר
17:06	17:46	18:17	18:59
17:25	17:45	18:17	18:58
17:26	17:46	18:17	18:58
17:24	17:44	18:15	18:56

במנהג ירושלים החלקת נרות 40 דקות לפני השקיעה

הילולא דצריקא

יום ראשון - ט' אדר

ט. רבי יהודה החסיד, ספר חסידים, ד' תתקע"ז | רבי יצחק בן וואליד, מח"ס וואמר יצחק, תר"ל | רבי אליעזר הלוי הורביץ | רבי יהודה ב"ר חיים יוסף נחמד רב בטבריה | רבי שלמה זלמן ב"ר יצחק אחיו של ר' חיים מוולוז'ין | רבי חיים וייצק, מח"ס פניני המוסר, תשמ"ט | רבי יעקב דווק הכהן מח"ר פורת יוסף, תש"ן | רבי שמואל אויערבך, ר"י מעלות התורה, תשע"ח. | רבי דוד גניש ממקובלי לוב, תער"ב | רבי יוסף דובער יפה, אב"ד ת"א, מח"ס רמת שמואל, תשנ"ה

יום שני - י' אדר

י. רבי יחיא אדהאן נכד רבי יעקב אביחצירא (אדר ב') | רבי דוד שמואל אלקלעי מחכמי בית אל בירושלים | רבי אלכסנדר משה לפידות, מח"ס אבני זכרון | רבי אליהו רוט זקן חסידי זוויעל, תשנ"ב | אדר א' רבי דב (בערל) אייזנשטיין זצ"ל ראש ישיבות "חכמת שלמה" ו"קריית מלך", ה'תשס"ג (הר הזיתים).

יום שלישי - י"א אדר

יא. רבי אברהם אביחצירא בן אביר יעקב, קבור בטבריה | רבי חיים יוסף דוד אזולאי - החיד"א, תקס"ו | רבי שמואל שטרשון מוולנא בעל הגהות הרש"ש | רבי יהושע משה אורנשטיין, מח"ס ים התלמוד | רבי אברהם בורנשטיין מסוכטשוב, מח"ס אבני נזר, תער"ד | רבי שלום מזרחי עזני, בעל סוכת שלום | רבי יוסף רוזין, צפנת פענח, תרצ"ו

יום רביעי - י"ב אדר

יב. רבי יצחק צידור מחבר פירוש צידור המור לספר קול יעקב | רבי משה פרדו מייסד ומנהל אור החיים בני ברק, תשנ"ו

יום חמישי - י"ג אדר

יג. רבי משה פיינשטיין, מח"ס אגרות משה, תשמ"ו | רבי מסעוד התשואל ראב"ד טבריה חיפה | רבי יוסף בן יעקב מונסה, תשל"ז | רבי חנוך זונדל גורסברג, מח"ס התרומה והמעשר, תשל"ז | רבי יוחנן גיינאן, מחלק ההדסים | רבי יוסף מונסה בן רבי יעקב, התשל"ז

יום שישי - י"ד אדר

יד. רבי שם טוב בן רבי יצחק בן וולאיד | רבי סעדיה אבן דנאן | רבי משה דאנציג מוולנא בנו של הרב חיי אדם | רבי הלל כהן ראש ישיבת כנסת בני הגולה | רבי משה מלכה, ראב"ד פתח תקוה ומח"ס מקוה המים

יום שבת - ט"ו אדר

טו. רבי יצחק אבולעפיה, מח"ס שו"ת פני יצחק | רבי צבי קייזנבוך, מח"ס קב הישר, תע"ב | רבי דוד ברדע, מדייני תונס, תש"ח | רבי משה שמואל טויסיג ר"י תפארת אהרן מטרסדורף, תשנ"ב | רבי חיים כמיל, ר"י הגב, התשס"ח | רבי חיים קנייבסקי (ב"ר יעקב ישראל), התשפ"ב

מוסדות המייש"ר

הידור מצווה

החובת לספרי תורה, תפילין וציודות בפקידות של מו"ר שליט"א וכן כל ספרי מו"ר

שלוחה 5

לעריכת אזכרות

באירוח צהריים של אברכי ירבני הישיבה כולל סעודת ודברי תורה וקריש כולל תיעוד שישלח אליכם ביואטסאפ

שלוחה 7 או ביואטסאפ

פדיון נפש

ע"פ הקבלה עם מטבעות מכסף טוהר הנערך מדי יום ע"י מו"ר גדול המקובלים

שלוחה 3 או ביואטסאפ

קביעת פגישה למו"ר

אך ורק דרך הטלפון **שלוחה 6** הציבור מתבקש בכל לשון של בקשה לא להגיע ללא קביעת תור מראש

תיקון נפטרם

ע"י מניין אברכים באופן פרטי ליקירך ללא שניות **שלוחה 7** טיפוס

כולל לאברכים מצוינים החזקת אברך ללמוד התורה הקדושה להצלחה

בית הכנסת זמני תפילות ושיעורי תורה שאל את הבוט או היכנס לאחר הישיבה

מכון להוצאת ספרים **ניתן להקדיש לע"צ**

תולים לילדים להזכרת שמות בלימוד התהלים לילדים **שלוחה 8**

חלוקת ספרי הזוהר הזמני ללא עלות **שלוחה 4**

לקבלת ההלכה והזמית 2-2 דק' של הלכות יש לשלוח בקשה **ביואטסאפ**

בית הוראה שאלות אקטואליות בהלכה **שלוחה 2**

ישיבה גדולה לבחורים תפארת התורה **שלוחה 10**

הכל בטלפון ארוד:

03-55-20004

www.ravbenayahu.co.il | אורט ישראל 4-בת-ים

טכ'פון וואצאפ 054-4776356 | קו שמיעת שיעורים: 073-3718129

ע"פ צ'חצ'ח ישראל יוסף
054-655-4554

משולחן המלך

מנינים מוסרים ומעשיות השווים לכל נפש
הנערכים משולחן המלך מתוך
שיעור הדף היומי שנמסר ע"י מרן שליט"א

עורך: הרב מרדכי ג'עדי הי"ו

הגאולה האחרונה היא בזכות משה

"ואתה תצוה את בני ישראל" – אומר רבי חיים בן עטר: עם ישראל עבר ארבעה גלויות: מגלות ראשונה יצאנו בזכות אברהם, מגלות שנייה בזכות יצחק, ומגלות שלישית בזכות יעקב. עכשיו אנחנו בגלות הרביעית, והגאולה – גאולת עולם – תהיה בזכות משה, אבל משה רבנו אומר לקב"ה: "ריבנו של עולם, אני רוצה תורה, אני לא רוצה לגאול אומה של בטלנים, אני רוצה ללמוד תורה, אני אבין אותה. אני רוצה שידעו מה שכתוב בתורה". כי התורה היא סיכת קיום העולם, היא שמעמידה את העולם, זה מה שרוצה משה רבנו.

לחזור על הלימוד

מה צריך אדם לעשות כדי לזכור את התורה? אומרים רבותינו: "ואתה תצוה את בני ישראל" – "תצוה" אותיות "תלמד צוה". כלומר, "צו" = 96, ועוד ה' = 101. רמז, שצריך לחזור על הלימוד 101 פעמים. "איך דומה השונה פרקן מאה פעמים לשונה פרקן מאה ואחת פעמים". אם אדם לא רוצה לשכוח את תלמודו, צריך לחזור עליו 101 פעמים, וכמו שכתוב: "כי הוא אמר ויהי, הוא צוה ויעמוד". "צוה" – צ' ו' ה' = 101 – אז "ויעמוד", הוא יזכור לעולם. וכן מצאנו רמז בדברי רבותינו שאמרו: "אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו" – גם "לכאן" זה 101. וכמו שאומר בעל הטורים על הפסוק בפרשת משפטים: "הנה מלאכי ילך לפניך" – "מלאכי" הוא בגימטריא 101. "מלאכי" זה גם אותיות "מיכאל" ש"ילך לפניך" – כשהאדם ילך לבית עולמו, הוא יזכה שמלאך מיכאל ילך לפניו. עוד אומר בעל הטורים: "מלאכי" – גימטריא 101, "ילך" – גימטריא "הלכה". אם חוזר ושונה את ההלכה 101 פעמים, היא תישאר בידו, וכן דרשו רבותינו: "והחכמה מאין תימצא" – "מאין" גימטריא 101. אם אתה לומד 101 פעמים, החוכמה תימצא בך.

אומר ה"כלי יקר": יש מלאך הממונה על הזיכרון ושמו "זכר". יש לו 227 כוחות, כמניין "זכר". יש

ולזכור אותו, צריך ללמוד בחשק, וכמו שאמר דוד המלך ע"ה: "לולי תורתך שעשועי", ו"בחוקותיך אשתעשע" – לא אשכח דבריך. אם אדם לומד "בחוקותיך אשתעשע" – הוא לא ישכח, צריך ללמוד בזמנה, בחשק, ללמוד תורה לשמה, בענווה – וכך האדם לא שוכח את הלימוד.

פטירת משה רבנו

"ואתה תצוה" – בדרך כלל, יום פטירת משה רבנו יוצא כל שנה בפרשת תצוה, ואומר הגאון מוילנא, שהבורא כבר רמז שבאותו שבוע משה רבנו ייפטר מן העולם, ולכן כביכול לא מוזכר שמו בפרשה.

ואע"פ שביום ל"ג בעומר, יום פטירת רשב"י, עושים שמחה עד לב השמיים, מאידך כתוב במדן: ביום שבעה באדר צמים. למה? לעשות תשובה על ביטול תורה, וכך לקרב את המשיח, המשיח אומר שאם יש ביטול תורה, הוא לא בא. לכן צמים ביום פטירתו של משה רבנו, שעל ידי הצום יתרחקו בתשובה וילמדו תורה ויקרבו את הגאולה.

קודם תתקן את עצמך

האדם צריך ללמוד קודם כעצמו, ורק אחר כך יכול לדרוש מאחרים ללמוד. אם הוא לא לומד, איך הוא ידרוש זאת מהילדים שלו? לכן רומזת התורה: "ואתה תצוה" – קודם כל "ואתה", ורק אחר כך "תצוה את בני ישראל". קודם נראה אותך, קודם תעבוד אתה על עצמך, קודם תדרוש אתה מעצמך, ורק אז תוכל לצוות על אחרים ולהשפיע עליהם. אבל משה רבנו, הוא יכול לדרוש מכל עם ישראל, כי הוא היה שלם כעבודת השם ולכן הוא מלמד תורה לעם ישראל. וכך אמרו רבותינו: "קשוט עצמך תחילה ואחר כך קשוט אחרים". ברגע שתעבוד על עצמך, כולם ילמדו ממך וירצו להיות כמוך. הם יראו איך אתה מתנהג, איך אתה לומד – זו דוגמה שאדם צריך לתת לאחרים.

למה הדבר דומה? למשפחה אחת, נקרא לה משפחת כח, שהיו להם שכנים, משפחת לוי, משפחה נחמדה מאוד. למשפחת כח היה בכית תוכי מדבר שקראו לו צ'יקו, ו זה ס

גם מלאך הממונה על השכחה ושמו "שכח". יש לו 328 כוחות, כמניין "שכח". מה ההבדל ביניהם? ההפרש שבין 328 ל-227 הוא 101. למלאך השכחה יש 101 כוחות יתרים על אלה של מלאך הזיכרון. אם יחזור האדם על הלימוד 101 פעמים, יהיה "זכר" על "זכר", ובכך יכניע את שר השכחה, ולא ישכח.

עונג שבת

וכן אומר רבנו האר"י: יש קליפה שמשכחת את הלימוד, ושמה "מס". אם אדם לומד 101, היא אינה שולטת עליו, והוא זוכה להכניע אותה. במיוחד בזמן פטירתו של משה רבנו צריך להתחזק בלימוד, כמו שאמר, שאינו חפץ לגאול בטלנים.

חובת ההתמדה

שמעתי את רבי מאיר זצ"ל אומר: הדור הזה רוצה לדעת את כל הש"ס בן לילה, וגם להספיק לישון באותו לילה. זה לא הולך כך! האדם צריך ללמוד לאט לאט, להיכנס לעומקם של דברים, אי אפשר אחרת. לכן, אם אתה רוצה להבין את הלימוד

מפי מרן גדול המקובלים
הרב בניהו שמואלי שליט"א

מידי יום שלישי בשעה 18:00 | בישיבת המיישר | רח' אורט ישראל 4 בת ים

השיעור השבועי

דף היומי מוסר והלכות

משולחן המלך

שומע, זה הכל! האבא לוי רצה שהאדמה תכלע אותה, אבל השכן לקח את התוכי בצער ושכר לכיתו. מה הוא יכול לעשות?

הנמשל הוא, שבתוך הבית שלנו יש תוכי ש'מקליט' הכל. "עוף השמים יוליך את הקול", ו"סוף דבר הכל נשמע". אז תארו לעצמכם איך זה נראה כשאדם לומד תורה, הוא 'מקליט' את כל התורה, הכל נשמע, אבל אדם שלא לומד תורה, זו בעיה גדולה מאוד. מה הוא יעשה?

גדלותו של משה רבנו

משה רבנו היה הרועה הנאמן שישב ולימד את עם ישראל תורה במשך ארבעים שנות שהותם במדבר, וכמו שכתוב: "תורה צוה לנו משה". הוא קיבל את התורה מפי הגבורה. "משה קיבל תורה מסיני ומסרה ליהושע, ויהושע לזקנים, וזקנים לנביאים, ונביאים לאנשי כנסת הגדולה". הם אמרו שלושה דברים: "הוא מתונים בדין, והעמידו תלמידים הרבה". אם כן, כל התורה הועברה ע"י משה רבנו, וכל דור המדבר זכה לשמוע את התורה מפי משה, שהיה "פה שני" של הקב"ה. הם זכו לקבל את התורה בקדושה גדולה.

הסיבה שמשה רבנו זכה לכך, אומרים רבותינו, היא כי "משה קיבל תורה מסיני", ולכאורה היה צריך לומר "בסיני". מה זה "מסיני"? בא ללמדנו שזכה לכך בזכות ענוותנותו, אותה למד מסיני, שהיה ההר הכי נמוך ושפל, ולכן בחר הקב"ה לתת עליו את התורה. משה רבנו זכה לקבל את התורה, ואת זה עם ישראל למדו אצלו. זה הדבר הגדול ביותר שזכינו.

מרדכי הצדיק הוא משה

יש קשר בין בן ז' באדר לחג הפורים כי גירסתם

הם התמוגגו מצחקו, כל האווירה הפכה לליצנות. הילדים צחקו, אבל את האבא זה הכעים.

"מה היה כל כך דחוף לשכנים לעזוב את הבית לשבוע? מה קרה להם? הם נוסעים להם לבלות בנעמים, נוסעים לחופש, לבזבז כסף על... ואני, מה אני? שהשם יתעסק בעוף המטופש הזה! מאיפה הרעיון לגדל תוכי? התוכי הזה מוציא אותי מדעתי! האגואיסטים הללו רק יודעים לבקש טובות. הם נוסעים להם לנופש בזבזני, ואותנו הם מנצלים."

חלפו מספר ימים, וסוף סוף נשמעה דפיקה בדלת. האבא מחייך: "ברוכים הבאים! בבקשה, היה מאוד נעים עם צ'יקו. ואיך היה לכם? נהניתם? היתה לכם חופשה טובה?" אבל אז השכן עונה לו: "איזו חופשה? מה, לא שמעת שאבא שלי נפטרה? וכך, הוא עמד והסביר לו למה היו חייבים לטוס לחו"ל, להיות עם אמא שלו, שלא תהיה לבד כל השבוע של ה'שבועה'. ואז הוא לקח את התוכי חזרה, והודה מאוד למד לוי על שהסכימו לשמור עליו. "אני מקווה שהוא היה בסדר", הוא הוסיף.

ברגע שהתוכי רואה את בעליו, הוא מתחיל להתלהב ולנופף בכנפיו. התוכי מתחיל לפטפט ולגלות את כל הסודות... "השכן אגואיסט... חופשה של תענוגות... בזבז של שוא... לא מסוגל עם התוכי הזה... אותה מבין איזה... מי החליט לגדל עוף מטופש?" באותו רגע, פני השכן מר כוח החליפו גוונים. הוא הביט במד לוי בתדהמה ואמר: "מה?! תוכים לא משקרים! הוא מדקלם את מה שהוא

ביקשו מהשכנים: "אנחנו רוצים לבקש מכם בקשה, אבל תרגישו בנוח להגיד 'לא'. אנחנו צריכים לטוס לחו"ל לכמה ימים, ואנחנו צריכים לבקש טובה, אם תוכלו לקחת את צ'יקו אליכם הביתה לימים שבהם לא נהיה כאן, לטפל בו ולהאכיל אותו. משפחת לוי הסכימה למלא את בקשתם בשמחה: "אדרבה, כך לילדים שלנו תהיה תעסוקה מעניינת והם יהיו רגועים." הם אמרו, בבוקר, לפני הטיסה, משפחת כוח העבירה את צ'יקו לבית משפחת לוי בתוך כלוב ירקרק. איך שהתוכי נכנס אליהם הביתה, כל הילדים זינקו מהמיטות והתחילו לפטפט אותו: "צ'יקו, תגיד 'בוקר טוב'! תגיד 'מה השעה?' אבל התוכי היה מבוהל. הוא לא הכיר את האנשים האלה. רק בקושי הוא הוציא לפעמים כמה מילים, ואז הילדים היו מאושרים. לקח זמן להוציא ממנו מילה. בבוקר הראשון הם בילו בחברת התוכי. "די נחמד", אמר האבא. אבל בהמשך היום התברר שהמשפחה לא התכוונה לתרושזה. באותו אחר הצהריים דפקו על הדלת נחילי ילדים ששמעו על התוכי שהגיע לביתם. הילדים החמודים רצו לראות את התוכי, והסלון של משפחת לוי התמלא בעיניים סקרניות, מעריצות, וכולם צועקים אל התוכי, מתחננים שיחקה את דבריהם, וצוחקים כל פעם שהוא משתף פעולה. הבית הפך למקום רועש, והאבא לוי חשב לעצמו: "איה פרויקט לקחת על עצמי... זה לא בשבילי!"

בערב, התקרבה כבר שעת השנייה, אך לא היה רגע אחד של שקט. הילדים כל הזמן פטפטו עם התוכי. אבא לוי אומר: "ילדים, הרגע למיטות! אי אפשר יותר עם התוכי הזה!" הילדים נבהלו, השתקו מקול זעמו של האבא. ואז, אחרי כמה רגעים, הם שמעו את התוכי: "ילדים, הרגע למיטות! אי אפשר יותר עם התוכי הזה!" ברגע שהם שמעו אותו,

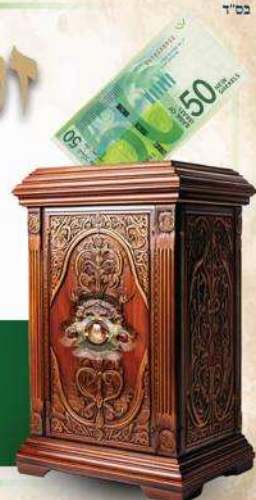
ובר למחצית הנשיקה

מעבירים את מעות הצדקה לשיבת המייש"ד
חונים לפרנסתו של מורנו ורפת המקובל האלקי
התחג בנינו שמואל'י שלישי

הסכום לאדם 40 ש"ח

ניתן לשלם במעטפה בישיבה, באשראי,

ובטלפון 03-5520004

ברכות שמים מעל

הגיליון מוקדש להצלחת ידידנו
אהוב ליבנו תומך תורה וחסד
בכל ליבו ונפשו
רבי שי בן דות ה"ו
ודעייתו הצדקנית
אסתר בת פאני תחי'
וילדיהם הנעימים
השם ישמרם ויחייהם בכריאות
ושובע שמחות אמן

משה ניצוץ של נח

והנה אנחנו רואים: "ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד". אמר הקב"ה למשה: "ואתה תצוה" - מה פירוש? "מהיום אני נותן את ההוראות דרך. אתה המלך, ואני נותן לך את הכוח הגדול - ממלכי רבן. אתה רבן של כל עם ישראל, אתה מלמדם תורה, ולכן אתה תצוה" - זהו דבר מיוחד. פלא פלאות.

המילה הראשונה בפרשת תצוה היא "ואתה", ואילו המילה האחרונה בפרשת הקודמת היא "נחישת". אמר ה"מגלה עמוקות", שהמילה האחרונה בפרשת תרומה והראשונה בפרשת תצוה באות לרמז ש"נחישת" זה "אתה" והיינו ש"נח ושת" שבמילה נחישת הם הגלגולים של משה רבנו: "נח ושת" "ואתה" - זה משה. משה רבנו בא לתקן את נוח. המבול נקרא על שם נוח, כי "וינח ביום השביעי", "כי מי נוח זאת לי, אשר נשבעתי מעבור מי נוח עוד על הארץ".

אמרו רבותינו: למה נקרא המבול על שם נוח? הרי נוח היה היחיד שניצל מהמבול, הקב"ה אהב אותו, אז למה נקרא המבול על שמו? אמר הוזהר הקדוש, שנח היה צריך להתפלל על בני דורו. כשיצא מן התיבה וראה את החורבן הגדול, התחיל נוח לבכות: "ידינו של עולם, אתה נקרא רחום, אתה נקרא חנון, איך לא ריחמת על בריותיך?" אמר לו הקב"ה: "רעיא שטיא (רועה שוטה), חיכיתי לך מאה ועשרים שנה שתתפלל, ולא התפללת. עכשיו אתה רוצה לרחם עליהם? איפה היית עד עכשיו?" כיוון שנח לא התפלל על בני דורו, לכן המבול נקרא על שמו - "מי נוח".

משולחן המלך

תינוקות של בית רבן

"ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" - הקב"ה מצוו על בניית המשכן. ומה התכלית של כל המשכן? ארון הברית. זהו הדבר הראשון שהתורה כותבת: "ועשו ארון עצי שיטים", אבל: "ועשית שניים כרובים זהב". כל כלי המשכן, אם אין אפשרות לעשותם מזהב, אפשר לעשותם מכסף או מנחושת. אפשר לעשות את הכלים מכל חומר שהוא, אבל את הכרובים חייבים לעשות אך ורק מזהב טהור.

למה? כי הכרובים הם כנגד לזמדי התורה, כנגד תינוקות של בית רבן שצריכים להיות זכים וטהורים, צריכים להיות "זהב טהור", ללא שום סיג ופסולת. אי אפשר לערב בהם דברים אחרים. כל העולם כולו לא נברא אלא בשביל שהקב"ה יעשה מקדש ו"שכנתי בתוכם". הכל זה בשביל קודש הקודשים. ומה יש בקודש הקודשים? הכרובים, התורה, שני לוחות הברית שמונחים בארון - כי המטרה של הכל היא התורה הקדושה. לכן פרשת "תרומה" היא "תורה מ" - כמו שאומר הוזהר, "תורה מ" - תורה שניתנה בארבעים יום, כי כל המטרה במה שלומדים בפרשת תרומה היא התורה הקדושה.

של המן הרשע ואחשוורוש היתה "להשמיד להרוג ולאבד". מה עשה מרדכי? לבש שק ואפר, ויצא בתוך העיר "ויזעק זעקה גדולה ומרה". אסתר שמעה שמרדכי קרע את בגדיו ולבש שק, "ותשלח בגדים ללבוש למרדכי". ואז הוא מספר לה על הגזירה שגזר המן הרשע "להשמיד להרוג ולאבד".

התחילה אסתר אומרת לו: "תשמע מרדכי, אתה יודע שאתה גלגול של משה רבנו, ואני, אסתר המלכה, גלגול של בתיה. המן הרשע הזה, הוא המצרי שהרגת אותו. במה הרגת אותו? בשם המפורש, בשם 'התק'. לכן 'ותקרא אסתר להתק' ותצווה על מרדכי". היא קראה לו 'התק' ואמרה לו: "אתה זוכר? הרגת אותו כבר אז בשם קדוש, אז תהרוג אותו גם עכשיו בשם הקדוש הזה, ובזה תבטל הגזירה.

מרדכי היהודי אמר ליהודי שושן: "אין עכשיו פסח, אין השנה ליל הסדר, לא אוכלים מצות ולא שותים יין, אלא כולם צמים עכשיו שלושת ימים". ואז, כשצממו ועשו הכל כמצוותו, יצא שהמן נאבד מעצמו. הקב"ה כילה אותו מן העולם. פלא פלאות! כל זה בכוח משה רבנו, שהיה מרדכי היהודי של אותו דור. כי בכל דור, יש את התלמיד חכם שהוא הניצוץ של משה רבנו.

מלחמת עמלק

"זכור את אשר עשה לך עמלק". הוזהר הקדוש אומר: מיום שנברא העולם ועד מלחמת עמלק, לא הייתה מלחמה כזאת, ומאז אותה מלחמה ועד בוא המשיח, לא תהיה מלחמה כזאת. זו מלחמה, לא בגלל שיש הרבה חיילים חזקים - לא. אלא בגלל שזו מלחמה עם חמישים שערי טומאה, עמוק עמוק בתוך הקליפה. עמלק רוצה לקחת את עם ישראל לתוך הקליפה. רואים את הס"מ מלמעלה, איך שהוא יורד לעזור לו במלחמה, וזה לא דבר פשוט.

מוסדות המיש"ר תכב"ץ
פרנס יום

היום יום רבינו ב' יאבב התשפ"ד
הלימוד והתפילות בישיבה יהיו לע"נ

יקיור פלוני

היקיור ע"י היה פלוני אלמוני הי"ד ויהי שיוכה לשפעה ברכה
הצליחה פרנסה טובה וכשפע. נחת ושמחה בריאות איתנה.
ארוכות ימים ושנים בטוב ובנעימים וכל מילי דמיטב אמן.

להקדשות:
03-552-0004

באפשרותך להיות משותפיו של מו"ר הרב בניהו שליט"א, בתרומת 500 ש"ח פעמי, ואברכי המוסדות ילמדו להצלחתכם, שלט זה מודבק בפתחים של כל בתי המדרש של המוסדות הקדושים

ברכות שמים מעל

הגיליון מוקדש להצלחת ידידנו
אהוב ליבנו תומך תורה וחסד
בכל ליבו ונפשו
רבי דוד בן אסתר הי"ו
ורעייתו הצדקנית
נטלי חיה בת רשל תחי'
וילדיהם הנעימים
השם ישמרם ויחייהם בבריאות
ושובע שמחות אמן

משולחן המלך

הסיבה שמשנה לא מוזכר בפרשה

בכל הפרשיות, מאז פרשת שמות שבה מסופר על הולדת משה, אין פרשה בתורה שלא מוזכר שמו – חוץ מפרשה זו, פרשת תצוה, שבה לא מוזכר שמו של משה רבנו. זה דבר מיוחד. למה באמת הוא לא מוזכר?

אומר הרא"ש: שמעתי, שאחרי חטא העגל, כשביקש משה מהקב"ה שימחל לעם ישראל, אמר לו הקב"ה: "משה, אתה הרי יודע שאני הוצאתי את עם ישראל ממצרים. ואז, הם הלכו ועשו להם עגל, עבודה זרה. מה לא עשיתי בשבילם? עשר מכות, קרעתי להם את הים, הבאתי אותם להר סיני ונתתי להם את התורה – ועכשיו הם הולכים ועושים עגל, עבודה זרה? איפה הכושה שלהם?"

אמר לו משה: "ריבוננו של עולם, תמחל להם, ואם אין..." הוא התחנן לפני הקב"ה. אך הקב"ה לא התרצה, אמר לו משה: "ואם אין, מחני נא מספרך אשר כתבת". אומרת הגמרא, שמשנה מסר את עצמו עליהם. הוא היה מוכן למות בשבילם, מסירות נפשו על עם ישראל, היא מסירות נפש שאין כמותה. היא היתה במדרגה עליונה מאוד מאוד.

אומר משה: "אם אתה מוחל להם – מוטב. ואם אין, מחני נא מספרך. אני לא יכול בלי עם ישראל אתי, לא יכול." "מחני נא מספרך" – שהשם שלי לא יהיה כתוב בתורה. אני לא רוצה כלום. ואז, אנחנו גם שומעים שמשנה רבנו אומר לו: "אני שקול כנגד שישים ריבוא נשמות של עם ישראל. קח אותי, ובכך תכפר על עם ישראל, שאני שקול כנגדם." תראו איזה רועה נאמן!

ממשיך הרא"ש ואומר: הקב"ה קיבל את תפילתו ומחל להם לישראל על עון העגל. אמר לו: "סלחתי כדברך". אבל, כשמשנה אמר "מחני נא" הוא כביכול קילל את עצמו. "קיללת חכם אפילו על תנאי מתקיימת". אמר לו הקב"ה: "אני עושה רושם, ולכן,

אומר רבנו האד"ר ב"שער הגלגלים": כדי לתקן את הפגם הזה, התגלגלו הניצוצות של נוח כמשה, ועל ידי שמשנה רבנו התפלל על עם ישראל בחטא העגל ומסר נפשו, ובכך תיקן את נוח. מה אמר? "ואם אין, מחני נא מספרך אשר כתבת". "מחני" – אומר הגאון חיד"א – הוא אותיות "מנוח".

לכן, אחרי חטא העגל אמר הקב"ה למשה: "תבנה משכן שיאיר את העולם, שיחבר את כל הנשמות". אל תהיה כנוח, שהציל רק את עצמו ואת אנשי ביתו. במקום לבנות את העולם מחדש, אתה תעשה הפוך – אתה תעשה תיבה, משכן, שיציל ויאיר את העולם – הפוך מתיבת נוח שהצילה רק יחיד סגולה. אתה תעשה אחרת.

לכן כתוב "יפית מבני אדם הוצק חן בשפתותיך". אומר רבנו האד"ר: משה היה גלגול של שת – "משה" ראשי תיבות: משה, שת, חבל. זה העיקר, שהוא תיקן את נוח. מלכד התיקון של נוח, משה רבנו היה גם גלגול של חבל. לכן משה, כמו שאמרנו, בא לתקן את שת, שהיה גלגול של חבל, כשנולד אחרי שקין הרגו. שת היה בנו של אדם הראשון, ולכן משה בא לתקן אותו. ומה עם נוח? ברגע שמשנה מסר את נפשו על עם ישראל, הוא תיקן את נוח.

זהו שאמר ה"מגלה עמוקות": "נחושת ואתה" – "נח שת ואתה" – משה היה נוח ושת. וזהו שאומר דוד המלך: "יפית מבני אדם הוצק חן בשפתותיך" – "מבני אדם" אלו הכנים של אדם הראשון, חבל ושת. "הוצק חן בשפתותיך" – "חן" זה נוח.

צדיק באמונתו יחיה

דיבורים קדושים בענייני "אמונה"
מאת הרב יוסף ענדלחק שליט"א
מאגרי המוסדות

השבוע זוכים אנו לקיים מצווה מהתורה אשר היא שייכת תמיד בלי זמן מוגבל והיא מחיית עמלק.

יש להבין מה מיוחד בעמלק אשר השם ציוונו בתורה לשונאו יותר מכל אומה, אשר לכאורה על פי שכלנו לו הייתה התורה אומרת לנו לשנוא את המצריים הינו מכינים את הסיבה יותר הם התעללו בנו קשות ובכל סוגי העינויים עינו אותנו, אולם התורה לא כך כתבה לנו, אלא עמלק אותו צריך לשנוא ולמחות, מי הוא היה עמלק? עם ישראל יצאו ממצרים ראו ניסים נפלאים, ראו את יד השם איך בידו כל הטבע שבועלם כמה ימים לאחר קריעת ים סוף, שעם ישראל היו חזקים באמונה בהשם, מיד בא עמלק והתחיל להתעלל בעם ישראל, והוא גרם להרבה יהודים ממחנה ישראל להתקדר באמונה החזקה שהייתה להם והתחילו להסתפק אולי אין בורא שמשגיח על הכול והראייה שהנה הוא מתעלל בנו ואין מי שעוצר אותו, וזה כל כך הכעיס את השם שהוא כעצם פגע ביסוד של התורה שכל המטרה של הבריאה היא שנחיה אמונה, הגיעה עמלק וצינן את האמונה של עם ישראל, לכן מצווה לשונאו יותר מכל אומות העולם, ומנן לנו לדעת מי הוא עמלק?

התשובה היא שעמלק אינו מישוהו מסוים אלא הוא מטרה לקרר את האמונה וזה קיים אצל כל אחד ואחד מאיתנו, קיים לנו עמלק קטן, והעבודה שלנו היא למחות אותו על ידי התגברות האמונה שזה הפך מטרת עמלק, עמלק במטרייה ספק, לטרם ספיקות של אמונה בטרם כל אחד ואחד מעם ישראל,

לכן מצווה גדולה מוטלת עלינו בזמן הזה עם כל המניעות וכל הניסיונות שיש, לא לדת לעמלק לשלוט עלינו אלא אנחנו נמחה אותו על ידי אמונה ומימלא אדם יוכל להגיע בחודש זה לתכלית השמחה, וזהו סוד התחפושות של פורים, להורות לאדם שכל מה שמתגלה מסביבו אינו אלא תחפושת שמאחוריה עומד יוצרו ומחכה ומצפה לראות אותו מוחק את עמלק ומגביר את האמונה, ועל זה כתוב המהר"ל שמתרת פורים היא "ונהפוך הוא" להפוך את הטבע שלנו שהוא לתלות את כל מה שקורה לנו בפלוגי או באלמוני אלא הכול זה השם יתברך מכוון לטובתנו,

אם כן איך נקיים השנה מצווה זו בהידור אינו אלא על ידי ריבוי האמונה,

שנוכח השנה למחות באמת את עמלק שכתוב ועל יד זה נשמח שמחה אמיתית אמן ואמן.

רוצים לקבל את העלון באופן קבוע?

<< להצטרפות במייל:
שלחו מייל לכתובת
office@mrbs.co.il
עם הכותרת "הצטרפות לקבלת
העלון למייל"

<< להפצת העלון
בבית הכנסת שלכם:
צרו קשר בטל: 077-5122948
והקליטו את הודעתכם למערכת:
שם מלא, מס' טלפון לחזרה,
שם בית הכנסת, כתובת ועיר

יחד נרבה תורה ונפיץ אור!

כל נתיבותיו שלום

לימוד מיוחד התנהגות ודרכים ברכי
התעלות "במידות טובות" והתעלות דרך
אין מאת הרב משה אהרן זוארץ
שליט"א
מאגרי הציטוטים

בין קודש לחול ובין ישראל לעמים

הפרשה פותחת בכך שהקב"ה מצווה למשה רבנו
שיאמר לעם ישראל שיביאו שמן זית זך 'להעלות נר
תמיד' - להדליק המנורה הטהורה.

במדרש רבה מבואר שירמיה הנביא המשיח את
ישראל לזית ובטעם הדבר מבואר שכשם שמן
הזית לא מתערבב עם שאר המשקים וחמיד הוא צף
מעליהם, כך ישראל אינם מתערבים עם אומות העולם
וכשעשים רצון ה' הם למעלה מכל האומות כולם.

ראיתי בספר "אשיחה באמרתך" מעשה מופלא הקשור
לעניינינו שהתרחש בתקופת מלחמת העולם הראשונה:
במשך שלוש שנים נלחמו אומות העולם אלו באלו
מלחמה עקובה מדם, טברו אחד בשני ללא רחם, אולם
עם כל זאת הישגיהם היו קטנים והם לא הצליחו לכבוש
שטחים נרחבים, אלא רק קילומטר לפה, קילומטר
לשם.

התפנית היתה שמפקד אחד שהיה יהודי שהתרחק לא
מעט מדרכי אבותיו חנן וביצע מתקפה גדולה אשר
הניבה הצלחה מסחררת לצבאו הגרמני. הצלחתו
היתה כל כך גדולה עד שהרמטכ"ל הגרמני בכבודו
ובעצמו החליט לערוך לכבודו מסיבה במטכ"ל (במטה
הכללי).

אותו מפקד יהודי לפני שיצא לקרב, למרות שלא
היה שומר תורה ומצוות ניגש אל הרב לבקש ממנו
את ברכתו להצליח ולחזור בריא ושלם, אמר לו הרב:
"אברך אותך, אבל בקשה לי אליך - קבל על עצמך
לקיים לכל הפחות מצוה אחת".

"איזו מצוה?", שאל היהודי, "להתפלל, אינני חושב
שאוכל שם (במלחמה) להתפלל, להניח תפילין גם
לא... הרב ביקש חושב איתו על מצוה שהוא יוכל
לקיימה בצבא הגרמני בעת מלחמה, עד שהחליט
המפקד עם הרב לקבל על עצמו את ההלכה ש'לא
לשתות את סתם יינם של גוים', את זה יכל היה לקיים
וקיבל על עצמו שלא לשתות מין שנע בו גוי.

והנה עתה, בזמן המסיבה, פתחו הגרמנים לכבודו בקבוק
יין, וכמו כן לחת המסיבה הזמינוהו לשתות עימם.

חשב לעצמו: "מה אעשה? הרי אינני מוכן בשום פנים
ואופן להפוך את הכשתו לרבי". הכוס יין היתה בידו
ולפתע נשמע קול רעש גדול, מטוס קרב חלף ליד
בניין המטכ"ל. המפקד היהודי חשב לעצמו שזה הזמן
המתאים להתפטר משתיית היין ובחוכמה, תוך כדי
ההמולה והמהומה רץ לעבר החלק שבו היה בידו
וכאילו רץ כדי להסתכל על מטוס הקרב, הוציא את
גופו מעבר לחלון ושפך את היין. למזלו הטוב שני
קצינים גרמנים ראו זאת והלכו והלשינו עליו לרמטכ"ל.

הרמטכ"ל נפגע מאוד, מרוב כעסו הוא החליט לשלוח
אותו לחזית המלחמה. כעס היהודי על הרב, על היין
ועל כל העולם... אך בלית ברירה ארז את חפציו ויצא
לדרכו אל חזית המלחמה ברכבת. כאשר הגיע הרכבת
לתחנה הבאה נודע לו שהיתה התקפה של מטוסי
האויב על המטכ"ל, וכל מי שהיה נוכח שם נהרג...

אז הבין ששמירת הקבלה שקיבל להיזהר מ'סתם יינם'
- ההלכה שמסמלת את ההתברלות מן הגוים הצילה
את חייו.

ופטור בלא כלום מענייני פורים - אי אפשר, ונחבר
הדברים לעניינינו: המן הרשע אמר לאחשוורוש:
"ישנו עם אחד מפוזר ומפורד בין העמים", המן החכון
לגנות בכך את ישראל בפני אחשוורוש. אולם זה עצמו
שכחם של ישראל שזוכים לדיכוי כעס ה' במשך
כל הגלויות, דוקא בזכות ההתברלות שאנו מפורדים
מאומות העולם ושונים ממעשיהם.

זכנו ה' ללכת בדרכיו כעו ונבאנו ולקיים: ויגבה ליבו
בדרכי ה'.

משולחן המלך

"הנה, סוף סוף הגענו לדירה נאה. מכאן אני עובר
רק לבית הקברות. לא עובר יותר דירה". מסכן, לא
עבר הרבה זמן והלך לבית הקברות. למה? כי ברית
כרותה לשפתיים! צריך להיזהר.

בפרט היהודים - הרבה פעמים הם מתרגזים על
הילדים שלהם, מקללים אותם. שלא יתקיים,
חלילה - צריך להיזהר! אצלנו, הרב, במקום להגיד
"ימח שמך", היה אומר "ישמח שמך". הרב ב"פורת
יוסף", כשהיינו מרגיזים אותו בלימוד והיה לו
קשה, היה אומר "ישמח שמך", כן. אדם לא יודע...

שמו של משה רמז בפרשה

למרות ששמו של משה רבנו לא מופיע בפרשה
זו בצורה מפורשת, הוא בכל זאת רמז בה. וכך
כותב הגר"א, שבדרך כלל יום פטירת משה רבנו,
ז' באדר, חל בשבוע של פרשת תצוה, ולכן שמו
לא מוזכר בפרשה. ומדוע הסתלק משה רבנו דווקא
בשבוע הזה? כתוב "אין שלטון כיום המוות". אבל
למשה רבנו היתה כוונה נוספת.

אמרו רבותינו: לא זו כלבד שמשה רבנו ייפטר מן
העולם בפרשה זאת ולכן לא כתוב בה שמו, אלא
שמשה רבנו ידע שפרשה זו תעסוק בכל בגדי אהרן
אחיו, הכהן הגדול. אמר משה: "רצוני לתת את כל
הכבוד לאהרן אחי. אני לא רוצה שתמיד יזכר
שמי. הפעם - כל הכבוד שמור לאהרן!"

אם אמרת 'מחני נא' - בפרשת תצוה לא אכתוב את
שמך".

הקב"ה הוציא אותו בזול! חס ושלום ששמו יימחה,
אבל בפרשת תצוה הוא לא יהיה כתוב, כי "קללת
צדיק אפילו על חינו, אפילו על תנאי מתקיימת".

לכן אומר מורנו ורבנו בעל ה"כ"ן איש חי: "מחני
נא מספרך" - זה מדויק. "ספרך" - "ספר כ"ן".
למה הכוונה? יש בתורה כ' פרשיות: בכראשית
יש י"ב פרשיות, ובספר שמות, עד פרשת תצוה
יש ח' פרשיות - יחד זה עשרים. "ספר כ"ן" - ספר
ה-כ'. לכן אמר לו "מחני נא" - מפרשת תצוה. פה
נלמד מוסר גדול: אדם צריך להיזהר לא לקלל
את עצמו אפילו על תנאי! יש שר ממונה בשמיים
שמחכה לראות מתי אדם מקלל את עצמו, ולוקח
את הקללה.

זהירות מקללות

הזהר אומר על כך דברים חמורים: "אמרת
אשמרה דרכי מחטא בלשוני, אשמרה לפי מחסומי
בעוד רשע לנגדי". יש "רשע" אחד שעומד למעלה,
ומחכה שכן אדם יקלל - זה מקטרג. מיד הוא תופס
את כן האדם. ברית כרותה לשפתיים!

בפתח תקווה יש את בית הקברות "סגולה" שנחנך
לפני ששים שנה. כל חברי ה"חברה קדישא" באו
לחנך אותו. תוך כדי סדר הקדשת הקרקע היה
שם אחד שאמר: "מעניין מי יהיה הראשון". אחד
החברים, מזהנהלה, אמר בצחוק: "לא אכפת לי
להיות ראשון". לא עברו יומיים והוא נפטר, והוא
היה הראשון שנקבר שם. תראו כמה צריך להיזהר!
שאדם לא יוציא מזהפה שלו דיבורים כאלה!

היה יהודי אחד, צדיק ומסכן, שסבל מעניות
ומצרות. למשל, כל פעם שהתאקלם בדירה,
תוך זמן קצר היה בעל הבית בא ואומר: "תשמע,
החלטתי למכור את הבית. או שאתה קונה, או
שאתה הולך". ואז הוא צריך לעזוב. וכך, שוב ושוב,
הוא עובר דירה, ותוך זמן קצר נדרש לעבור שוב
דירה. מסכן, כל כך הרבה פעמים לעבור. בסוף,
הוא הגיע לדירה גדולה, יפה. והוא אומר לאשתו:

בעזרת ה', כמדי שנה, יתקיים לימוד לאברכים
ובחורי הישיבה בליל פורים בשיבתנו,
מחצות הלילה ועד תפילת הנץ

המעוניין להיות שותף בלימוד בלילה קודש זה
ניתן להתקשר: 03-55200004

לימוד
ליל פורים

זוהר על הפרשה

עזותו הגדולה של עמלק

(ח"ב ס"ד ע"ב) **אמר רבי אבא, כד מזדווגי כחדא** אמר רבי אבא כאשר אלו הב' ראשי הקליפות שור וחמור שהם עשו וישמעאל שהם שני כתרם של הקליפות מתחברות יחד, **לא יכלי בני עמלא למיקם בהו** לא יכולים בני העולם לעמוד בפניהם כי יכולים להחריב את העולם, **ועל דא** (דף ס"ה ע"א) **כתיב ועל זה כתוב (דברים כב י) לא תחרוש בשור ובחמור יחדו. יחדו דייקא** "יחדיו" בדווקא, בא לומר שלא יעשה האדם ח"ו כל עון שהוא, כי אז גורם לחבר את אלו הקליפות יחד ויכולים להחריב את העולם, **ותנינן, לא יהיב איניש דוכתא לזנין בישין ולמדנו** שלא יתן האדם מקום ושלטון למינים רעים של הקליפות, **דחא בעובדא דבר נש לתתא אתער מה דלא אצטרך** שהרי כמעשים הרעים של בני אדם למטה, מתעוררים כוחות קליפת שור וחמור מה שלא היה ראוי שיתעוררו. **וכד מזדווגי כחדא לא יכלין למיקם בהו מתקיפתא דלהון דאקרי כלב** וכאשר מזדווגים יחד, לא יכולים העולם לעמוד בהם. (מכין סטרא דלהון נפיק) כי מתוקף וחזק התחברות קליפת שור וחמור יחד יצאה קליפה אחת קשה שנקראת כלב, **ודא חציפא מכלהו** וזו הקליפה חצופה מכל הקליפות שיש, **דחא הוא דכתיב זה הוא שכתוב, (שמות יא יז) ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשנו** זה אותו קליפת כלב החצופה ביותר שיש בעולם. (ג"א מתקיפתא דלהון נפיק והוא דאקרי כלב, ודא חציפא מכלהו) **אמר קודשא בריך הוא אתון אמרתון** אמר הקב"ה לעם ישראל, אתם אמרתם בחוצפה, **היש יהוה בקרבנו אם אין** הכי צד תאמרו? הרי ראיתם שהוצאתי אתכם ממצרים, וקרעתי לכם את הים, ונתתי לכם את התורה על הר סיני וכו', **הרי אני מוסר אתכם לכלב** אני מוסר אתכם לקליפת הכלב שהוא חצופה מכל הקליפות. **מנד ויבא עמלק** שהוא אחוז בקליפת כלב, ועמלק חצוף ועז פנים משאר האומות שאחזות בקליפת שור וחמור. וראה פלא "כלב החצוף" גימ' "עמלק" ק"ע ע"ה.

עמלק הוא הראשון שנלחם עם ישראל ולא ירא אלהים

ר' יהודה אמר, (כמדבר כד כ) ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי אובר. וכי ראשית גוים עמלק וכי

ביטול עמלק ע"י לימוד התורה

ישראל חסד להוציא להם מים מן הסלע, **לא שבק דידיה דחא כתיב ויבא עמלק** לא עזב את מידת הגבורה, שהרי כתוב ויבא עמלק, וברחמיו הגדולים ותפילתו של משה נצלז ממנו, ויזהר האדם לא לומר הקב"ה וותח.

(דף ס"ה ע"ב) (שמות יז) **ויבא עמלק, אמר רבי שמעון, דנא דחכמתא חכא** סוד של חכמה יש כאן, כי מדוע צריך לכתוב ויבא עמלק היה מספיק לכתוב וילחם עמלק עם ישראל, ותיקן, **מגורת דינא קשיא** מגור דין קשה שהוא כמו הנחש הקדמון שמקורו תוקף הדין, **קא אתיא קרבא דא** הרי באה מלחמה זו על ישראל מפני שאמרו היש ה' בקרבנו אם אין, כלומר שלאחר שעשה עמדם ניסים ונפלאות הם שואלים שאלה כוונת ולפי הסוד הם היו מכוכלים מזהנהגה, פעמים רואים בח' ז"א מנהיג אותם ופעמים רואים בח' א"א שנקרא אין. וקרבא דא אשתכח לעילא ותתא ומלחמה זו נמצאת למעלה ולמטה, כי למעלה היתה מלחמה עם השר ס"מ, וכן נלחמה מידת הדין עם מידת הרחמים, וכאשר ראה המלחמה למעלה שהס"מ הצליח, אז ג"כ עמלק למטה אמר אני אבוא, כי ראה שהמלחמה למעלה הצליחה ע"י הס"מ ומידת הדין ח"ש ויבא עמלק, **ולית לך מלה באודיתא דלא אית בה רזין עליאין דחכמתא דמתקשרין בשמא קדישא** ואין לך מילה בתורה שאין בה סודות עליונים של החכמה העליונה, שהם מתקשרים בשם הקדוש שהיא השכינה שנקראת שם הקדוש. **כביכול, אמר קודשא בריך הוא כביכול אמר הקב"ה, כד ישראל אינון זכאין לתתא אתגבר חילא דילי על כלא** כאשר הם צדיקים למטה, מתגבר הכח שלי על כולם, וכח הקדושה גובר על כוחות הטומאה והחסד על הדין ועם ישראל על האויבים. **וכד לא אשתכחו זכאין, כביכול מתיישב חילא דלעילא** וכאשר ח"ו ישראל לא נמצאים צדיקים, כביכול הם מתיישבים הכח של מעלה בסוד צור ילדך תשי, **ואתגבר חילא דדינא קשיא** ומתגבר כח של הדין הקשה לעשות צרות ומלחמות עם ישראל ח"ו.

תא חזי בשעתא דחבו ישראל לתתא מה כתיב בא וראה, בשעה שחטאו עם ישראל למטה, מה כתוב, **ויבא עמלק וילחם עם ישראל, אתא לקטרגא דינא ברחמי** באה להלחם ולקטרג מידת הדין עם מידת הרחמים. **דכלא אשתכח לעילא ותתא** וכל המלחמה נמצאת וגוראת למעלה, כוחות הדין עם כוחות הרחמים, וזה גורם שגם למטה בעוה"ז יש מלחמה, **ברפידים** וראה לזה ממה שכתוב ברפידים.

עמלק היה ראשית לכל הגוים ולכל אומות העולם? **וחלא כמה לישנין ועמין ואומין הוו בעלמא** עד לא אתא עמלק והרי כמה לשונות ועמים ואומות היו בעולם עד שלא בא עמלק? ומתוך אלא, **כד נפקו ישראל ממצרים, דחילו ואימתא נפלה על כל עמין דעלמא מישראל** פחד ואימה נפלה על כל העמים שבעולם מעם ישראל, **דחא הוא דכתיב זה הוא מש"כ, (שמות טו) שמעו עמים ירגזון חיל אחז יושבי פלשת. ולא הוו עמא דלא הוה דחיל** **מגבוראן עליאין דקודשא בריך הוא** ולא היה עם שלא היה מפחד וירא מהגבורות העליונות והגדולות של הקב"ה, ורק **ועמלק לא הוה דחיל** עמלק החצוף לא היה מפחד וירא, **דחא הוא דכתיב זה הוא מש"כ, ולא ירא אלהים** שפירשו רבותינו שזה חזון על עמלק. **לא דחיל למקרב לנכד** שלא פחד להתקרב אליה למלחמה. **ועל דא, ראשית גוים דאתו לאגתא קרבא בישראל עמלק הוה** ועל זה אמר הפסוק הראשון שבכל הגוים (עמלק הוה קדמאה) שבאו לעשות מלחמה בישראל עמלק היה. **ובגיני כד, ואחריתו עדי אובר** ובשביל כך כתוב עליו עונש שאחריתו יהיה עד שיאבד לגמרי מן העולם, **דכתיב כי מזה אמהה את זכר עמלק** שכתוב מזה אמהה, אני בכבודי ובעצמי, כלומר הקב"ה בעצמו ימחה את עמלק העליון שהוא הס"מ. **וכתיב ועוד כתוב, (דברים כה) תמחה את זכר עמלק** כלומר, ועי"ז אנחנו נמחה ונאבד את העמלקים התחתונים הנמצאים כאן, **דחא הוא דכתיב זה הוא מש"כ ואחריתו עדי אובר** שהיה נאבד לגמרי בעליונים ובתחתונים. ושואל: **עדי אברו מבעי ליה** עדי אברו שפירשו שיהיה נאבד מעצמו היה צריך לומר. **אלא, עד דייתי קודשא בריך הוא ויאבר ליה פירוש עדי אובר** עד שיבא הקב"ה ויאבד אותו מן העולם, (פלומד עד דקודשא בריך הוא יבא אובר ליה) **דכתיב כי מזה אמהה וגו'.** **אמר ר' אלעזר, תא חזי אף על גב דהצור תמים פעלו ועביד עמחון חסד לאפקא לון מיא בא וראה,** אפי' שהצור שהיה בח' גבורה, תמים פעלו ויכולה ליהפך ולהיות חסד, ועשתה עם עם

זוהר על הפרשה

אוחז יהושע, אמר ר' שמעון ביהוה אתר דאתקרי נע"ד א"ר שמעון באותו מקום שנקרא נע"ד שהיא עולם היצירה, ששם נמצא מלאך מט"ט הנקרא נער, ויהושע היה מקבל השפע ממנו. והענין, שהם מנוגדים זה לזה, כי יהושע הוא בחד' עץ הדעת טוב שהוא מלאך מטטרו"ן, ונער הוא הסמא"ל, זה הן עץ זה גהינם, ולכן הוא המתאים להלחם ביותר בעמלק.

והיינו דאמר רבי יהודה, מאי דכתיב, (ישעיה לג) עיניך תראינה ירושלם נוח שאנן אהל כל יצען כל יסע יתדותיו לנצח. מש"כ ירושלם היינו ירושלם דלעילא דאקרי אהל כל יצען ירושלים של מעלה שהיא השכינה הקדושה שנקראת אהל כל יצען ורש"י מסביר אהל כל יטולטל, דלא ישתכח יתיר למהך בגלותא היות ולא תמצא יותר להיות בטלטולים בגלות, ודא הוא רזא דכתיב זה הוא הסוד שכתוב, ויהושע בן-נון נער. נער ודאי, בודאי נקרא נער כי מושרש הוא כמט"ט שבעולם היצירה הנקרא נער, לא ימיש מתוך האהל פירוש הוהא דאקרי אהל כל יצען אותו שנקרא אהל שלא יטולטל שהיא השכינה. מלמד דבכל יומא ויומא, הוה יניק משכינתא מלמד שבכל יום ויום, היה יונק יהושע מהשכינה, כמה דהוה נער דלעילא כמו אותו נער של מעלה שהוא מט"ט, לא ימיש מתוך האהל כי האוהל היא השכינה, ויניק מניה תדידא ויונק ממנה תמיד, כך האי נער דלעילא לא ימיש מתוך האהל, ויניק מנה תדידא כך הוא זה יהושע הנער של מטה לא ימיש מתוך האהל שהיא השכינה ויונק ממנה תמיד.

בגין כך, כד חמא משה לסמא"ל נחית לסייעא לעמלק לפיכך כאשר ראה משה את הס"מ, שיוורד לסייע ולעזור לעמלק, אמר משה, ודאי האי נער יקום לקבליה וישלוט עליה לנצחא ליה אמר משה ודאי הנער הזה שהוא יהושע יעמוד לנגדו עליו, לנצח אותו, כי זה לעומת זה עשה אלקים, ויהושע יכול להכניע אותו כי הוא מצד הקדושה וס"מ כנגדו מצד הקלי'. מיד, ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא חלום בעמלק, דילך האי קרבא דלתתא היות ושלך היא המלחמה של מטה, ואנא אודרז לקרבא דלעילא ואני אודרז למלחמה של מעלה. ומש"כ בחר לנו אנשים, וצאין בני זכאין, דיתחזון למהך עמך פ' צדיקים בני צדיקים שראויים יהיו ללכת עמך.

משה ידו וגבר ישראל: פ' ישראל דלעילא ישראל העליון שהוא פרצוף ז"א. ובגין כך סליק משה גרמיה מקרבא דלתתא ובשכיל זה סליק משה את עצמו מהמלחמה של מטה, בגין לאודרזא בקרבא דלעילא ויתנצח על ידו בשכיל להודרז במלחמה של מעלה, ואז יהיה נצחון על ידי משה בעליונים וצד הקדושה ינצח את קליפת עמלק וכן גם יהושע ינצח למטה.

סוד מלחמת עמלק ע"י תלמיד מרע"ה יהושע בן נון

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל יְהוֹשֻׁעַ, וְשׂוֹאֵל אֲמַאי לַיהוֹשֻׁעַ וְלֹא לַאֲחֵרָא מדוע דוקא ליהושע ולא לאדם אחר, והא ביהוה זמנא רביא הוה והרי באותו זמן נער היה בסך הכל, דכתיב, (שמות לג) ויהושע בן נון נער, וכמה הוה בישראל תקיפין מניה והרי כמה היו בישראל חזקים ממנו. אלא משה בחכמתא אסתכל וידע אלא משה בחכמה הסתכל וידע שהיתה מלחמה למעלה ולמטה, והיה צריך לבחור את האיש הראוי לזה. מאי חמא, חמא לסמא"ל דהוה נחית מסטרא דלעילא, לסייעא לעמלק דלתתא מה ראה משה, ראה את הס"מ שהיה יורד מצד מעלה לסייע לעמלק במלחמה למטה. אמר משה, ודאי קרבא חכא תקיפא אתחזי אמר משה ודאי המלחמה כאן חזקה תהיה כפי שנראה.

יהושע, ביהוה זמנא בדרגא עלאה יתיר אשתכח ויהושע, באותו הזמן היה בדרגה עליונה ביותר נמצא. אי תימא דבשכינתא אשתכח ביהוה זמנא אם תאמר שבמדרגת השכינה נמצא באותו זמן, לאו הכי אינו כן, דהא במשה אתנסיבת ואתאחדת שהרי למשה נלקחה ונתאחדה השכינה, כי משה נקרא בעלה דמטרוניתא, אשתכח יהושע דאתאחד דלתתא מניה נמצא שיהושע נתאחד למטה ממנה. ובמה היה

פ' ברפוי ידים דרפוי ידיהון מאורייתא דקודשא בריך הוא כמה דאוקימנא שפירושן, שרפו ידיהם מן התורה של הקב"ה, כי ע"י התורה מכניעים את הס"מ כמו"ש כל צמא לכו למים ואין מים אלא תורה, כל צמ"א גימ' קל"א כמספר סמא"ל, ולהכניעו צריך ללמוד תורה ולהשליכו למים כמו שהעמידו ופירשו רבותינו במדרש ובמס' בכורות דף ה'. אמר ר' יהודה, תרי זמני אנח קרבא עמלק בישראל שתי פעמים עשה מלחמה עמלק בישראל, חז חכא אחד כאן ברפידים שרפו ידיהם מן התורה היה לו כח, וחד דכתיב ואחד שכתוב (במדבר יד) וידר העמלקי והכנעני וגו' אחרי חטא המרגלים היה לו כח להלחם.

אמר ר' שמעון, לעילא ותתא. קטרוגא דקודשא בריך הוא הוה א"ר שמעון למעלה בעולמות העליונים ולמטה בעור"ז היה מלחמה של עמלק ממש על ה"ת, לעילא, כמה דאתמר למעלה כמו שלמדנו כבר שמידת הדין מקטרגת על עם ישראל, לתתא בקודשא בריך הוא הוה ולמטה בחקב"ה היתה המלחמה ג"כ עם השי"ת כמו"ש, דהוה נסכי לגברי וגזרי לון ערלתא (ס"א אתא) דרשימא קדישא שהיה עמלק ופמליא שלו לוקחים את האנשים שמלו ועדיין לא עשו פריעה והעני היה פולטם, וחוחכים להם את עורלתם של הורשם הקדוש, מפני שפגמו באות ברית קודש שעשו ברית ולא פרעו, ונטלי להו וארמו לון לעילא ולוקחים להם לעורלות חורקים אותם למעלה, ואמרי טול לך מה דאתרעית ואומרים להקב"ה תיקח לך מה שבחרת, ועל כל פנים דקודשא בריך הוא הוה כל בלא (ס"א קובלנא) ועכ"פ המלחמה בחקב"ה היתה כל כוונתם להכעיס כלפי מעלה.

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל יְהוֹשֻׁעַ בַּחַר לָנוּ אַנְשִׁים וְצֵא חֲלֹם בְּעַמְלֵק וְשׂוֹאֵל, וכי מה חמא משה דסליק גרמיה מיהאי קרבא קרמאח וכי מה ראה משה שסילק עצמו מזאת המלחמה הראשונה, והרי לא ראוי היה לעשות כן, שהרי דקודשא בריך הוא פקיד הקב"ה ציוה עליה כמו"ש וזכור את אשר עשה לך עמלק וכו', איך הוא בעצמו לא יקיים מצוה זו, זה יכול להביא לעם פחד וכו'. אלא משה זכאה חולקיה דאסתכל וידע עקרא דמלה אלא משה אשרי חלקו, שהסתכל וידע עיקר ושורש הדבר. אמר משה ליהושע, אנא אומין גרמי ליהוה קרבא דלעילא אני אומין ואתקן עצמי למלחמה למעלה בעליונים להכניע את שורש עמלק שהוא הס"מ שמקומו בדעת דקלי' ומשה רבינו מושרש בדעת דקדושה, ואנא יהושע זמין גרמך לקרבא דלתתא ואתה יהושע תזמין עצמך למלחמה של מטה, וכך הוא הענין לפי הסוד, משה מושרש למעלה בקדושה נגד עמלק ויהושע שהוא כנגד מלאך מט"ט הנקרא נער למלחמה למטה.

והיינו דכתיב וזה מה שכתוב, והיה כאשר ידים

הבמי ישיבת

לקחו חזק לכת שלו, וכשגדל נעשה גאון גדול בפשט ובקבלה.

כשנחרכה ישיבת 'פורת יוסף' בעיר העתיקה, עזבו כל החכמים ועברו באו לגור בדירה שנתנו להם בשכונת הבוכרים, סמוך לישיבת 'רחובות הנדר'. בשונה מרעיו וידידיו, בחר חכם שלום הדאיה זצ"ל ללכת לגור בשכונת 'אוהל משה'. שאלו אותו חבריו, 'מדוע אינך בא לגור איתנו?' ענה להם רבי שלום, 'פה טוב לי. **היות ואין אני מבית את שפת האספליניות. ובשכונה ספרדית זו מדברים באספליניות ממילא, לא אשמע ולא אדבר לשון הרע. לא אני ולא בני**'

שלי שלך

חכם מרדכי שרעבי זצ"ל למד אצל חכם שלום הדאיה זצ"ל בישיבת 'בית א-ל' בשעות הבוקר, ואילו אחיה צבי, השניים היו לומדים יחד בבית הכנסת של הבוכרים. אחרי שבועיים שלמדו

שם, באו הגבאים לרב שרעבי ואמרו לו, שאין להם תקציב לממן אותו. הקופה קטנה, ואין מספיק כסף. בא הרב שרעבי להיפרד מרבי שלום, ואמר לו שלא יוכל להמשיך לבוא אליו לשם. שאלו רבי שלום מה הסיבה לכך, בהתחלה לא אמר. בסוף, הורה שיפסיק לבוא בגלל חוסר תקציב.

קרא הרב הדאיה לגבאי ואמר לו, 'יש תקציב!' 'מאיפה יש לך תקציב?', שאל הגבאי.

'מה שמגיע לי, חצי תיתן לחכם מרדכי', אמר רבי שלום.

שרפי קודש

כלומר, הגוף שלהם היה רוחני, כי גוף גשמי לא יכול ללכת לך עין ולחזור. פלא פלאות.

הסתגר כדי להביא את הגאולה

עוד מסופר שהרש"ש, ה'תורת חכמים' והחיד"א הסתגרו במשך שלושים ימים, ורצו

להביא את הגאולה. הם עשו צום ותענית, אך משמייים אמרו להם, 'אם לא תיפרדו עכשיו, העולם ישוב לתוהו ובוהו!'

ואז, הגאון חיד"א קיבל על עצמו גלות, הרש"ש נפטר באותה שנה, ואילו רבי חיים דילהרזה המשיך קצת את ישיבת 'בית א-ל' ועמד בראשה, ואחרי תשע שנים נפטר. 'עילת העילות' ו'סיבת הסיבות', הוא אשר התחולל בעולם עם הרבנים הגדולים הללו, שהיו כולם דומים למלאכים. זכותם תגן עלינו ועל כל ישראל אחינו.

רבי שלום הדאיה

ראש ישיבת בית א-ל

חכם שלום הדאיה זצ"ל היה ראש ישיבת בית אל בעיר העתיקה, והיה רבו של ר' מרדכי שרעבי. רבי שלום היה יתום, ולאמו לא היה כסף לפרנסו. כך, בגיל שבע, יצא כבר לעבוד. (בפורת יוסף גם היו בחורים שלהוריהם לא היה כסף לפרנסם.) ראה אותו הרב של קהילת חלאב, אמר לו: שב תלמד, ואני אשלם עליך כל מה שצריך. כאשר ראה הרב שרבי שלום הבחור עולה ומתעלה, והוא צנוע ועניו ובעל מידות נעלות,

מעשיות והנהגות מכלי ראשון שנשמעו מפי קודשו של מן הגאון המקובל חכם **בניהו שמואלי** שליט"א על רבותיו חכמי ישראל **שרפי קודש** ומה ששמע מפי קודשם על רבותיהם זיע"א

רבי חיים דילהרזה זצוק"ל

נשמת המהר"ו

רבי חיים דילהרזה זצוק"ל היה מגדולי המקובלים, ותלמיד-חבר של הרש"ש.

ר' שאול מולכו, אב בית הדין של 'סלונקי', נתן לו מכתב הסכמה על ספרו 'תורת חכמים', בו כתב, 'כל דבריו כגחלי אש, מפיו לפידים יהלוקן זיקוקן יהלוקן. דמי האי בר נש לבר א-לזין (תרגום: דומה אותו אדם למלאך). הרב דילהרזה היה צאצא למשפחה

ממגורשי ספרד, ושם משפחתו רומז בסופי תיבותיו לשם הוי"ה - די, לה, רו, זה.

רבי חיים קבע את מושבו בישיבת 'בית א-ל', וכשבא הרש"ש, התחבר אליו ויחד היו ממתיקים סוד. רבינו חיים פלאג' כותב בספרו 'תורת חיים' בפרשת תצווה, וכך סיפר גם רבי יהושע שרבאני - שטרם שנפטר האריז"ל, הוא אמר לתלמידיו כי עתיד הוא לחזור עוד פעם. וכתב שם רבי חיים פלאג', שרבינו האר"י זה הרש"ש, ורבי חיים דילהרזה זה רבי חיים ויטאל זיע"א. לא זו בלבד, אלא גם רש"י ותלמידיו, הם רבינו האר"י ותלמידיו, ורבינו האר"י ותלמידיו, הם הרש"ש ותלמידיו.

לכן כתב רבי חיים דילהרזה את ספר 'תורת חכמים', ש'חכמים' בגימטריא 'חיים'.

שבת בנן עדן

סיפר מורנו הרב שליט"א, שפעם אמר לו רבי יצחק כדורי זי"ע, שראה חוכרת אחת שכתוב בה, שרבי חיים דילהרזה והרש"ש עשו יחד שבת בנן עדן וחזור.

השגתו: ש"ס, רמב"ם, שו"ע, זוה"ק, משניות, ותהלים. למטרה זו מינו גבאי החברה, שמש זריז לעורר הלומדים בחצות לילה שייכבאו לביהכ"נ רבן יוחנן בן זכאי בעיר העתיקה. הגבאים והמנהלים, אף שדרו מחוץ לעיר העתיקה, שמו עין השגתם לנהל הישיבה והלימוד כמועד הנקבע.

והנה אחד מהרבנים הגדולים כמוה"ר שאול דוויק הכהן זי"ע, חלה ושכב בבית חולים. בלילה נגלה אליו הרה"ג מוהר"ר נסים לופס זי"ע, ואמר לו, "ידידי, דע לך כי מהמעשה של קימת חצות שיסדתם וזיכתם את הרבנים בירושלים, גרמתם נחת רוח ושמחה גדולה ועילוי לשכינה. אולם, למה שלשה לילות שלא נקראו האנשים ללמוד?"

בחקיץ הרב משנתו, שמח מחד גיסא על הנחת רוח שעושים לבורא, ונצטער מאידך גיסא על איבוד שלשת הלילות בהם לא קמו הלומדים, ולא ידע מה הסיבה. בבוקר, בירד אצל חכמי ורבני ארם צובה, ונדע שהשמש לא היה בקו הבריאות, ושלא אחד מקרוביו שיעורם במקומו. אולם אותו איש שמינה לא קיים הבטחתו. קיבל השמש על עצמו שמאותו יום ואילך, יזרז וישתדל בכל עוז בעצמו, להשכים ולעורר הלומדים.

העלילה על התורם של הישיבה

לפני שמונים שנה, היתה עלילה של מושל 'חלאב' על יהודי עשיר שהיה שולח תמיכה להחזקת ישיבת המקובלים 'רחובות הנהר' של רבי שאול דוויק הכהן זצוק"ל בירושלים. המושל הערבי כלא את העשיר היהודי בכלא. הדבר נודע לרב דוויק, הרב עלה עם עשרים מקובלים מהישיבה לציונו של רבי שמעון בר יוחאי, שם ערכו לימוד, תפילות והקפות בלי סוף. לאחר חמישה ימים, אמר הרב שאפשר לחזור לירושלים, "כי הכל בסדר עכשיו". הגיע הרב לירושלים, ומיד קיבל 'סלגים' שבישר שמו של הערבי מת, ומשחררים את היהודי התורם.

רואים ממעשה הזה שמי שעורר לרשב"י וללימוד תורתו (הזוהר הקדוש), מן השמים עוזרים לו גם בחזרה.

העשיר היהודי הזה שתמך בשי"ב

שלומו ביה

בה את תורת

רשב"י -

יצא לחירות

ממאסרו.

שרבי קודש

כשעלה לארץ חמיו של הרב הראיה, שהיה ראש ואב"ד בית הדין של 'חלאב' וכנו של ר' יצחק לבטון, הוא היה כבר זקן.

"מה נלמד?" שאל אותו חמיו.

"נלמד 'עץ חיים', ענה לו הרב הראיה.

"אני אף פעם לא למדתי לימוד זה", אמר חמיו.

"בוא נלמד, וה' יעזור", הציע הרב הראיה.

הם למדו ביחד "עץ חיים", וסיכמו ביניהם, שמי שילך קודם לעולמו, יבוא ויגיד לחברו מה קורה למעלה. מטבע הדברים, נפטר חמיו קודם. ואכן, הוא בא אליו בחלום ואמר לו, "מכל התורה שלמדתי ולימדתי כל ימיי חיי, השנתיים האלה שלמדנו ביחד 'עץ חיים' עלו על הכל!..".

רבי שאול דוויק הכהן זצוק"ל

שומרים לבוקר

מסופר שרבי שאול דוויק הכהן, שהיה ראש המקובלים בדור הקודם, שבשעה שהיה מתפלל, היה מוריד שלולית של דמעות. וכפרט בברכת אהבת עולם, כשהיה אומר "והאר עינינו בתורתך" מדי בוקר, היו מוצאים אצלו בריכה של דמעות.

והביא בספר פאת השדה (של מו"ר ר' שאול דוויק הכהן זי"ע), שבשנת תרנ"ז התעוררו מחכמי ורבני וחסיד ארם צובה הדרים בירושלים, לזכות את הרבים לעשות תיקון חצות, כמנהג בני ארם צובה. הם יסדו חברת 'שומרים לבוקר' של יהודים הקמים בכל לילה בחצות, לקבוע לימוד עד אור הבוקר, כל אחד לפי כוחו ויד.

בית א-ל

וכך, במשך שמונה חודשים, עד שהגיע תקציב, התחלק רבי שלום במשכורתו עם רבי מרדכי.

השנה יהיה לך ילדים

בבית הכנסת "טורונטו" בירושלים התגורר סנדלר

ישיבת בית אל

אחד, שהיה יהודי יקר. יום אחד בא אותו סנדלר אל הרב הראיה זצ"ל ואמר, "כבודו יראה, אני חי טוב עם אשתי, אך רוצה להתגרש, כי אנחנו נשואים יותר מעשר שנים ועדיין אין לנו ילדים. דיברתי על כך עם אשתי, והיא מסכימה. כבודו יכר אותי שאני אצליח". אמר לו הרב, "לא! אל תתגרש! השנה יהיה לך ילדים!" "אם הרב אומר לי כך", הגיב הסנדלר ואמר, "אז אני לא מתגרש".

באותה שנה נולד לו בן, וקרא שמו ר' חיים דוד הלוי, לימים נתמנה לרבה הראשי של ת"א. כל זה מהכרבה של הרב.

העמיד את החולה על רגליו

סיפר לי הנכד שלו, רבי יעקב הראיה, שכאשר היה ילד בגיל חמש הוא לא הרגיש טוב ולקחו אותו לבית החולים הצרפתי, שם היו מאשפים חולים שאין להם כל כך תקווה. היו לוקחים את הילדים ועושים להם קרחת כדי שלא יהיו כינים. אמא של ר' יעקב ביקשה שלא יעשו לו ככה, כי היה לו שער תלתלים ורצתה שישאר לו שיער.

הרופא ענה לה: לשם מה את צריכה שישארו לו השערות? הרי אין לו אפילו חורש אחד לחיות!"

האמא הגיעה בדמעות אל ביתו של הסבא, רבי שלום, וסיפרה לו בככי את דברי הרופא. אמר חכם שלום: אני בא כעת אל בית החולים! הגיע לשם ועמד עשרים דקות ליד המיטה, ואז אמר לנכד: "בוא!" ולקח אותו הביתה, שכן כבר היה בריא ושלם.

שנתיים שעלו על כולנה

היכל מרן הבית יוסף

ההלכה היומית שע"י מוסדות המיושר

המשך הלכות קריאת המגילה

מה הדין אם באמצע הקריאה החליפו בעל קורא ?

אם הוא מתוך הקהל, מבוואר בשערי תשובה (סי' תרצב ס"ק א'), כיון שהוא שמע חצי מהמגילה, יכול לקרוא מוזיקן שפסק הראשון, [ודין זה לא דומה לברכות שכל אחד אמר רק חצי מהברכה] אבל אם הוא בעל קורא שלא שמע עם אותו הציבור את המגילה, אינו יכול להתחיל מהמקום שפסק הראשון אלא צריך לקרוא מתחילת המגילה.

האם מותר לספרדי לשמוע קריאה של אשכנזי וכן להפך ?

בחזו"ע (פורים עמ' ח') כתב, שנכון מאוד לשמוע את הקריאה מפי בעל קורא הקורא במבטא שלו, ובדיעבד יצא.

דיני קריאת פרשת זכור

האם מותר לקרוא ביחד עם הבעל קורא את פרשת זכור ?

גם מי שבדרך כלל קורא עם הבעל קורא את הפרשה, בשבת זו אין לקרוא ביחד עם הבעל קורא, כיון שצריך לצאת בקריאה זו [של פרשת זכור] ידי חובה של מחיית עמלק [שהיא מדאורייתא לרוב הפוסקים], ע"י קריאת הבעל קורא מס' כשר, לכן ישתקו הקהל ויקשיבו לקריאתו (חזו"ע פורים עמ' ד' ובהערה אות י').

האם צריך להבין את כל הקריאה כדי לצאת ידי חובה ?

מעיקר הדין רבים פסקו שלא צריך להבין את כל המילים של הקריאה, אלא רק את ענין מחיית עמלק, אבל ראוי ונכון שכל אחד יבין מה עשו עמלק לעם ישראל, ועל כן צריך למחותם (ילקו"י מועדים עמ' רנ"ט).

האם נשים חייבות בשמיעת פרשת זכור ?

יש אומרים שגם נשים חייבות משום שהוא מן התורה ואין זמן קבוע למחיית עמלק, ויש אומרים שעיקר מצוות זכירת עמלק אינה אלא כדי לבוא לידי מעשה כלומר מלחמה ואשה אינה שייכת במלחמה ולכן אינה מצווה בזכירה, ולכן אשה המקילה יש לה על מה שתסמוך והמחמירה תע"ב, [ומותר להוציא ס' במיוחד כדי לקרוא לנשים ללא ברכה (חזו"ע פורים עמ' ט'-ט'), ואשה שהלכה ג' שנים נעשה לה הדבר כנדר [כדין כל

מעשרה ביהודי

שאלות אקטואליות מבית הדין
בעניני חושן משפט
בעריכת הרב"ג רבי יעקב כהן
שליט"א
מאברי מוסדותינו

לשלם לגוי שטר מזויף

שמעון מצא שכתוב שטרותיו יש כמה שטרות מזויפים בטרם קרע שמעון את השטרות עלה בראשו רעיון הואיל ויש לו חוב לשיפוצניק שאינו יהודי, יתן לו את השטרות בתוך שטרותיו, וכא לשאול האם מותר לעשות כן.

תשובת הרב: על שמעון לקרוע את השטרות ואסור לו להשהות שטרות אלו אצלו או להעבירם בשוק.

הנימוק: בשלחן ערוך (חו"מ סימן שמוח) מבוואר שאסור לגנוב את הגוי ומשמע בשו"ע שהוא איסור דאורייתא ע"ש. ולעומת זה אם הגוי טעה כגון שהיה צריך ליתן לי עודף חמישים שקלים ונתן יותר, אינו חייב להעמידו על טעותו אלא מותר לי לקחת את המעות לעצמי. וכן הפקעת הלוואתו של הגוי מותר, כגון שגוי חושב ששילמתי לו את החוב אע"פ שלא שילמתי לו אינו חייב להעמידו על טעותו.

ונחלקו הראשונים האם רק כשהגוי טעה מעצמו טעותו מותרת, או שמותר לישראל להטעותו לכתחילה, דעת הטור שמוותר ודעת הרמב"ם שאסור להטעות את הגוי אלא רק אם טעה מעצמו מותר, והרמ"א הביא מחלוקת זו בלא להכריע אך במהריק"ש כתב שנהגו להקל בזה.

ובנידון דין לכאורה הוי להטעות את הגוי שיחשוב שקיבל את ממונו המגיע לו, ולפי"ז היה מקום להתיר.

אלא שיש לאסור מצד שהגוי יכול לדמות בה אחרים, שהרי בסימן רכו (סעיף יח) פסק השו"ע דמטבע שנפחתה וניתן להונות איתה אחרים, אסור לקיימה, וכמו כן אסור ליתן אותה לסוחר אחר מפני שמרמה בה אחרים. וגם לא יורקנה לתוך גרוטאותיו שמא ימצאנה אחר וירמה בה. וכתב בשולחן ערוך המבואר שמסעיף זה יש ללמוד דאסור להחזיק שטרות כסף מזויפים אע"פ שאינו מתכוון לעשות בהם שימוש, שהרי אפילו לזרוק את המטבע בין גרוטאותיו אסור. ובנידון שלנו מבוואר שאסור להעביר שטר זה לאחר הואיל ומרמים בה אחרים.

מנהג שנהגו בו ג' פעמים], ואם לא רוצה או לא יכולה ללכת, צריכה לעשות התרת נדרים.

פירוש פרשת זכור

"זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים אשר קרך בדרך" פירוש קרך: קירר את עם ישראל א' בעיני העמים שלא יפחדו מהם ב' קירר אותם מעבודת ה'.

"ויזנב כך כל הנחשלים אחריו" פירוש רש"י: שהכה בהם מכת זנב, כלומר חתך את העורלות של האנשים שהענן פלט, והיה זורקן כלפי מעלה.

"ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים" פירוש: עייף, צמא, ויגע פירוש: מטורח הדרך, ולא ירא, כלומר עמלק לא ירא מ-ה'.

"והיה בהניח ה' אלהיך לך מכל איביך מסביב בארץ אשר ה' אלהיך נתן לך נחלה לדשתה" כלומר: כשתנחלו את ארץ ישראל.

"תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח" אז אתם מצווים למחות את זכרו של עמלק (עין רש"י כי תצא פ' כ"ה פסוקים י"ז-י"ט).

הלכות יום הפורים

נהגו ללבוש ביום פורים בגדי שבת וי"ט כיון שיש את שמחת החג ושמחה בעולמות העליונים ביום זה (רמ"א ס' תרצ"ה סע' ב').

האם מותר לעשות מלאכה ביום פורים ?

נהגו שלא לעשות מלאכה ביום זה אלא א"כ אין לו מה יאכל, וכן מלאכות שהם לצורך הפורים מותר כגון אדם שיש לו תקלה בחשמל מותר לו להביא חשמלאי כיון שזה לצורך היום מותר, ובפרט שלא ימנע את החשמלאי משמחת פורים, כליל פורים מותר לעשות את כל המלאכות וכן מותר לעשות מסחר מעיקר הדין גם ביום פורים וראוי להחמיר (חזו"ע עמ' קצ"ז-קצ"ח).

מה הדין לענין תספורת וגילוח ?

נהגו שלא להסתפר ולהתגלח ביום פורים (הליכות עולם ח"א עמ' רל"ט-ר"מ).

ואם הוא לא התגלח מערב פורים לדעת החזו"ע (עמ' קצו) מותר לו להתגלח בפורים ולדעת הבא"ח (שנה א' פרשת תצווה הלכה כ"א) והאורל"צ (ח"ד עמ' שמ"ה) אסור גם בכך"ג להתגלח.

לזכרון עולם במיכל ה'

רות
בת שרה

מרדכי
בן חביבה

גבריאל
בן מסעודה

ר' שלום אהרון
בן רחל

איגרת ל בני הנעורים

ואורך ימים' אם אנו הולכים ומבטלים ממנה על אחת כמה וכמה.

וצריך בידור, וכי ביקש פסוק לבטל מהתורה תמידית? הרי כל בקשתו היתה להפסיק מעט זמן קצר, עד יעבור זעם, ואח"כ לחזור לעסוק בה בכל כוחם ומאודם. אלא יש לומר שידע ר"ע שאם פוסקים מהתורה, ואפילו לדגה הוי הפסק מרצף החיות, שכן איתא בע"ז (ג:) "למה נמשלו בני אדם כדגי הים לומר לך מה דגים שבים כיון שעולים ליבשה מיד מתים, אף בני אדם כיון שפורשים מדברי תורה ומן המצוות מיד מתים" - לפרש אף דגה קט מן התורה זה להפסיק את החיים. בתורה לא שייך הפסק, התורה היא תמידית, ההפסק בה הוא בגדר של פיקוח נפש. - "מיד מתים". בתורה אין הפסק אלא הכל רצף והמשך אחד, כתיב "אדם כי ימות באהל" (במדבר ט, יד) - אפילו בשעת מיתתו של האדם חייב האדם ללמוד תורה. ומסביר המהר"ל כיון שאין המיתה מפסקת בתורה, אלא התורה ממשיכה בעולם הבא ממש כמו בעולם הזה, וע"כ אף בשעת מיתתו של האדם אין להפסיק בלימוד התורה. המושג תורה הוא בחינה של "תמיד".

במסכת מגילה (כו: כח). הובאו מספר מעשיות על חכמים שהאריכו ימים והסיבה המקשרת בין כולם "מימי". כגון שאלו תלמידיו של ר' פרידא כמה הארכת ימים, אמר להם: מימי לא קדמני אדם לבית המדרש, ע"ש עוד. - הקביעות במעשה המצווה, **זאת אומרת שכאשר עושים את המצווה בכחינה כל ימי' ללא הפסק כלל, נעשית המצווה כחלק מן האדם, וכגופו ממש, וממילא שכרו רב וזוכה בעבור זה לאריכות ימים.**

לא חוסכים מפני שהעיקר במנורה הוא השמן, בעיקר יש להשקיע את כל הכוח והממון כולו.

אדם צריך לנתב את כוחותיו ובמקום שאינו נצרך כל כך ובדברים שאינם משמעותיים, אין להשקיע שם את עיקר כוחותיו, אלא צריך לשמור את הכוח לעיקר. **בחינוך הילדים שהוא הדבר הכי חשוב בחיים שלנו עלי אדמות אין לחסוך וצריך ליתן את כל הכוח הממון והזמן בשביל שיתחנכו ילדיו להיות גדולים בתורה וביראת שמים, כי זהו העיקר.** סיפורים רבים יש על הורים שחסכו מפיתן וצמצמו בכל אשר אפשר רק שישאר די ממון כדי שהילדים ילמדו תורה. לכן יש לומר שאדם צריך לסדר לו סדר יום מתי קם, מתי לומד, מתי וכמה לומד, הכנה לתפילה. בכל זמן יש להשקיע את הכוח בדברים העיקריים ולא בטפל. יה"ד שנזכה לתשובה שלימה ולהתעלות בעבודת ה' אמן (אור הדר)

כוח ההתמדה

"ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד" (שמות כז, כ). "אין צו אלא לשון זריזות". תמיד "כל לילה ולילה קריו תמיד, כמו שאתה אומר (במדבר כח) עולת תמיד ואינה אלא מיום ליום. (רש"י כאן) "אתה תצוה" - לשון ציווי, צריך זריזות בנר התמיד - ולא דוקא בנר צריך זריזות אלא ב"תמיד" שבו. **יש מעלה ב"תמיד", כי בחיים יש תהפוכות,** לגלגל סובב מקרים לא צפויים, נסיונות, שינויי זמן וטבע - דברים הגורמים לאי קביעות במהלך החיים, לכן בעבור התמדה יום יום צריך זריזות. מצינו (בגדרים ג) אצל רבי עקיבא, ששב לביתו לאחר י"ב שנה שלמד תורה לפני ר' אליעזר ור' יהושע, וטרם היכנסו שמע מאחורי הדלת את אשתו משיכה (לאותו שכן) אילו היה בעלי שומע בקולי רצוני הוא שהיה שוהה עוד י"ב שנים בבית המדרש, כששמע ר"ע זאת, חזר מיד לתלמודו, ולא נכנס לבית אפילו לדגה קט. ונפלא הדבר מבינתו, לאחר פרידה של י"ב שנה מאשתו שעזבה חי' עושר והלכה אחריו בעוני ובמצוקה, למה לא נכנס לדגה קט לשמח את לבה, והרי כבר נודע לו שלא תעכבו מלחזור לתורתו עוד י"ב שנה, ואיה הכרת הטוב שחייב הוא לה, שהרי היא הפכתו מרועה צאן לרבן של ישראל, וכמו שהעיד אח"כ "שלי ושלכם שלה הוא". **אלא התבונן ר"ע בשכלו הישר וראה בסכנה הגדולה הכרוכה בכניסה לביתו, דבר שיגרום לו להפסק ולהסח הדעת מרצף הלימוד, כי ידע**

להשקיע בעיקר

"ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד" (שמות כז, כ). ופירש"י שמן זית זך - כלי שמרים, כמו ששינו במנחות מגדרו בראש היות, לוקט את אותן שכראש היות שנתבשל בחמה, גרגיר אחד טוב ואין בו שמרים. כתית - היה כותש הזיתים במכתשת ואינו טוחן בריחים, כדי שלא יהיה בו שמרים, ואחר שהוציא טיפה ראשונה מכניסן לרחיים וטוחנן, והשמן השני פסול למנורה, וכשר למנחות, שנאמר כתית למאור ולא כתית למנחות. ושאלת הגמרא במנחות (פו:), מה תלמוד לומר 'למאור' - מדוע הקפידו על שמן זך וכתית דוקא למאור בלבד ולא גם למנחות? "אלא מפני החסכון, מאי חסכון אמר רבי אליעזר התורה חסה על ממון של ישראל".

ואלה יעמדו על הברכה

שילה בן נטלי חיה

איל בן יסמין

ורד בת יסמין

אליהו בן סאלמה

טל בן מדי

גיל בן אסנת

עידו בן רחל

יניב בן משה

מרדכי בן נטלי חיה

03-5520004

לתרומות והנחות

משה אליה בן נעמי

מאיר בן מדי

ירמיהו בן ויקטוריה

פריטים טמונים לפרשת תצווה

"והעיר שושן צהלה ושמחה!"

עזרו לנו למצוא את הפריטים המוחבאים בין השמחה והחגיגה!"

רשימת הפריטים:

1. גביע
2. חבילת סוכריות
3. מטבעות
4. כתר של מרדכי
5. כתר של אסתר
6. כלי מיתר
7. מגילה
8. אזני המן
9. דרבוקה
10. נבל
11. ליקריץ
12. דיו וטבעת
13. מסכה
14. משלוח פירות
15. מגש אזני המן

האם תוכלו

למצוא

את כולם?

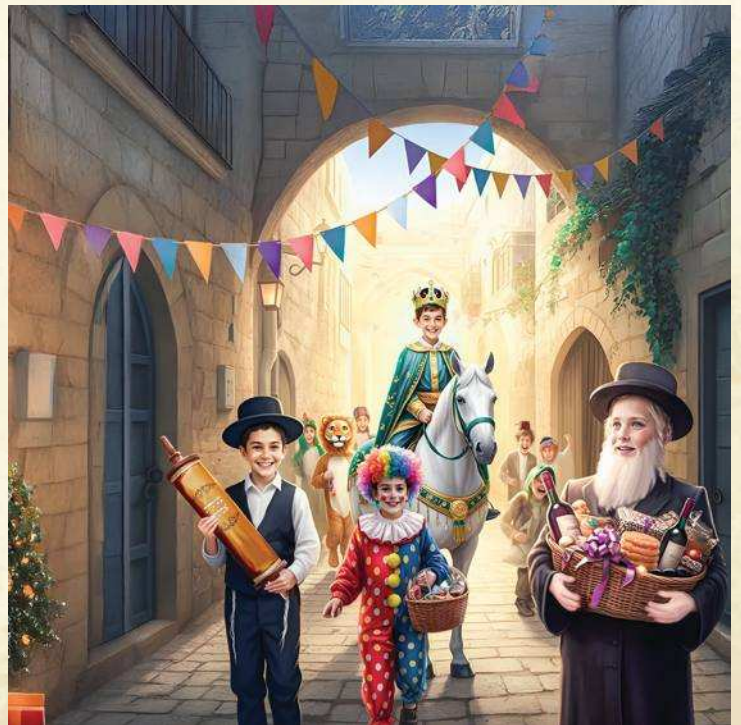
בהצלחה!

מצא את ההבדלים

שבת פרשת תצווה היא שבת זכור, השבת שלפני פורים, והעיר כבר מלאה בשמחה והכנות

בתמונות שלפניכם מסתתרים 10 הבדלים קטנים ומרתקים - האם תוכלו למצוא את כולם? בהצלחה!

יש לכם פתרון? הזדמנות לזכות בפרסים מפתיעים! - שלחו את התשובות הנכונות למייל Office@mrbs.co.il או לפקס 077-4701119 והיכנסו להגרלה - בהצלחה!

חברי הרעיון

דברי תורה
דרך אודו של הרשב"י
בזוהר הקדוש

המזה את זכר עמלק

את רעת הכן האגני ואת מחשבתו אשר חשב על היהודים' (אסתר פ"ח ג'). דהנה אסתר המוסתרת היא בחינת רחל, היינו השכינה הקדושה, ואילו בחינת אחשוורוש שהיה מולך בכיפה יש בו ניצוץ קדוש רבחינת מלכו של עולם, ועל כן מכואר בשו"ע (סי' רכז ס"ח וס"ט) שמצווה לדרוך לראות המלכים, ומצווה למכר על כבודם שחלק מכבודו, והיינו חלק מכבודו יתברך, שהכבוד לאלוקים הוא, והוא נתן וחלק למלכים, ועל כן יש מצווה לדרוך לראות מלכים אע"פ שמתבטל מתלמודו. ויעיין במשנה ברורה שם שאם בא בחייל יותר גדול ילך וידאנו כמה פעמים (ויש מחמירים אפילו בלא חייל גדול). ומה שממשיך הפסוק 'ותפל לפני רגליו', אפשר שבחינה זו של נפילת אסתר לרגלי אחשוורוש היינו מקום עמידת רחל כלפי קב"ה, ודקדק לומר לפני רגליו היינו בחינת הפנים ולא אחר, והיינו לבחינת נצוץ הקדוש שהיה באחשוורוש כמכואר, ועל כן רבים דורשים את כל עניין המלך שמוזכר פעמים רבות במגילה, ויש נוהגים ליתנו בראש כל עמוד, ולכן אולי הוא רמז לחזרת מעט פנים לפניו אע"פ שבאותה עת הייתה דורמיתא דהיינו שכביכול הקב"ה היה בבחינת הסתר פנים שעל ידו היה את חורבן בית המקדש הראשון כידוע, וכפי שכותב הארז"ל שהמן הרשע היה אסתרולגוס גדול דהיינו מכשף ומכין בבחינת עליונות.

ועל כן תחננו אסתר למלכו של עולם כהתחננה על עם ישראל היו קודם לכן בפסוק 'אלי אלי למה עזבתני', והיינו שיש ב' בחינות של רחמים, כפי שידוע שיש י"ג מכלל דרחמי דז"א ודאריך, ורחמים פשוטים של עובדי ה' הם רחמים גדולים במקום רגיל, אולם במקום הקליפות צריך רחמים גדולים יותר מהאריך מהלוקן העליון, לכן אסתר ביקשה "אלי אלי למה עזבתני" כנגד רחמים פשוטים מז"א, ורחמים גדולים יותר מאוד עתיק המולבש באריך, והוא מה שכתוב "יהי כראות המלך ויושט לה את שרביט הזהב" שהרי היא צעקה שהקב"ה יציל אותה, והמלך הכתוב בכל המגילה הוא מלכו של עולם, והשרביט הזהב שהושיט לה המלך להודיעה שנמתקן הגבורות שכנגד הזהב, שהשרביט הוא צינור זהב ונמתקן הגבורות בשורשן בעתיק. ומה שאלתך ומה בקשתך' היינו שם מ"ה החדש שמאיר ובונה ועי"ז נמתקים הגבורות על ידי ההשפעה של שם מ"ה לאחר יחוד ע"כ וס"ג דא"ק. לפי שבכל רגע ורגע הקב"ה מחדש כטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית, דהיינו שעולים הבחינות של הכיורורים, ועל ידי התבררות הכיורורים כל עולם לוקח לעצמו את הראוי לו כמכואר בארז"ל. להשכינה של הצעקה שבתוך ההסתר והחושך, הרי היא מבררת את הניצוצות הנמוכות ביותר ובה מחישים את גאולתם של ישראל כפי שבעזרת ה' נוכח בקרוב לראות בשוכ ה' ציון אמן.

של ישראל ומנסה לזנוב בו. וכל שורש הגאווה והמדת במלכות ה' הוא שמתגאה האדם ומייחס לעצמו את ההצלחות שלו, וזו הבחינה של עמלק, ומצד שני כא להלחם באדם ולנסות להפחידו ולייאש אותו, ומראה לו שאין לו סיכוי להצליח נגדו חלילה, והכל בדרך של הטמעה בתאוות ליתן בלב האדם שאין הוא יכול לצאת מהרגליו ויצריו הרעים, ולכן ה' אומר שהוא ימחהו כמו שאמר חז"ל אילמלי הקב"ה עוזרו אינו יכול לו.

ואילו מרדכי ואסתר היו בדיוק להיפך מקליפת עמלק ככח קדושתם ועבודת ה' שעבדו כל ימי חייהם, וכפי שמצינו שמרדכי ביטל את כל היצרים, וכן את יצר תאוות הממון, וכמו שכתוב ג' פעמים במגילה 'ובכחה לא שלחו את ידם', לרמוז בכך שתיקן מרדכי את חטאו של שאול משיח ה' מלך ישראל, ששמואל הנביא גילה לשאול שהייתה לו נגיעה דקה מן הדקה בזה שחמל על הצאן, ואע"פ שנגיעה זו של רצון לממון הייתה לצורך זיכוי הרבים ופרנסתן של ישראל, מ"מ לפי דרגתו בדרגות היה גלוי כלפי שמיא שרצון זה נבע מתוך יתר הערכה לממון. **ועתה מרדכי על ידי שעשה קידוש שם שמים בזה שלא שלח ידו בממון והראה לכל הגוים שאין לו מטרה להנות ולבזוז ולאכול את שלל האויב** אלא רק להציל נפשם שלא יקומו שונאיהם להשמידם בזה תיקן את חטאו של שאול ותיקן זה הרי הוא כבוד ניצוצי הקדושה של הניצוצות מצד החסדים והכיסופים אשר שייכים לממון, שקידוש מרדכי על כוונתו את הממון והרצונות של העולם הזה, ומאידך גם לא פחד מעושי רע ולא כרע ולא השתחוה להמן כהוראת המלך.

וגם אסתר הצדקנית ביטלה את כל מציאות העולם הזה ובטחה אך ורק בשם ה"ת, וכמו שרואים שאסתר צמה ג' ימים לילה ויום, אע"פ שידועת שצריכה להכנס אל המלך וצום זה עלול להכחיש את יופיה, בכל זאת לא חששה שמא לא תראה כפי רצונו של אחשוורוש, לפי שהעיקר הוא לעשות רצון ה', והוא זה שקובע על הכל. **וכן הוא בעניין הצניעות, אשה או אדם שחושבים שעל ידי שייפו את עצמם באופן שאינו נכון או מקובל על גדולי ישראל, וחושבים שדבר זה יביא לשלום ביתם או יזכם לזיווג הגון יותר בנקל, הרי זה בדיוק הפוך, לפי שאינו עושה רצונו יתברך. אולם, אין הכוונה בזה שאין צריך להיראות יפה וגורמלי, להיפך ודאי שצריך להיראות בצורה נכונה ומסודרת כי כך רצון ה', אלא שצריך שיהיה לפי הכללים, ולא בדברים מנקרים את העיניים ומתבלטים, וזהו רצון ה' כאשר עושה במידה בינונית ולשם שמים.**

וידוע שכל המגילה כולה רמזים עליונים ונביא דוגמא לזה על הפסוק 'ותסוף אסתר ותדבר לפני המלך ותפל לפני רגליו ותבך ותתחנן לו להעביר

התורה הקדושה מצווה את עם ישראל למחות את זכר עמלק, וידוע שכל מצווה שהי"ת ציוונו בתורתו הקדושה לעשותה בעולם הזה הרי היא מכוונת כנגד פעולות בעולם העליון, ויש להבין מה היא הבחינה של מחיית את זכר עמלק, ומה פעולתה בעולם העליון, וכן כיצד ניתן לעורר ולהגביר את מחיית זכר עמלק.

בפסיקתא רבתי (יב) איתא אמר להם הקב"ה לישראל אין לכם אלא להיות קוראים פרשת עמלק בכל שנה, ומעלה אני עליכם כאילו אתם מוחים את שמו מן העולם, עכ"ל. והיינו שעל ידי שקוראים פרשה זו ומשיבים אל הלב את הרצון למחות את הרע מן העולם הרי זה כבר פועל את הפעולה של מחיית הרע והבאת הטוב לעולם.

וצריך לדעת ש'למחות את זכר עמלק' המכוון בזה היינו את קליפת עמלק שהיא קליפה קשה ביותר, כפי שכתוב 'ראשית גוים עמלק' (במדבר כד כ), והיא קליפה קשה ביותר עד כדי כך שנחלקו בגמ' מה ראה יתרו כאשר בא להתגייר, ו"א ראה קריעת ים סוף ו"א שאף שראה את הנסים של מצרים וקריעת ים סוף עדיין לא בא להתגייר, אולם משראה שעם ישראל ניצח במלחמת עמלק וגבר על קליפת עמלק שהיא קליפה קשה מנשוא, רק אז הבין שאין כה' אלוקינו אשר שולט בכל וכידו הכח והגבורה.

ועיקר המהות של קליפת עמלק הוא עניין 'אשר קרך בדרך ויזנוב כך כל הנחשלים', והיינו להחליש את האדם מההתפעלות בעבודת ה', ולהעביר את כח ההתפעלות לענייני העולם הזה ותאוותיו הרעים. ושורש זה כבר החל כביכול בחטא הנחש, וכפי שכתוב בגמ' (חולין דף קלט): 'המן מן התורה מניין? שנאמר 'המן העץ', דהיינו עץ הדעת טוב ורע שהחטא בו הנחש את האדם וכל זרעו אחריו אשר כולם כלולים בו, ועשה זאת על ידי כח ההתפעלות מענייני עולם הזה, ואילו קודם החטא לא היה לאדם וחוה התפעלות מהעולם הזה, וחטא זה הביא להם את ההתפעלות והרצון אל הרע שהוא בחינת עמלק.

ועניין ההתפעלות קיים גם במה וגם בלב, כאשר מח הנגוע במידות רעות מבין איזה דבר בצורה מעוותת ממילא משדר הוא אל הלב להתפעל מאותו עניין שיקרי של העולם החומרי הזה, וההתפעלות הרעה מהבלי העולם מוציאה את השכינה מלב האדם, והיא זו שמסיתה אותו אל הרע. וזהו העניין שעמלק ציין את הקדרה, והוריד את ההתפעלות והיראה דקדושה, והוא בעצמו כחציפותו מתפעל מהעולם הזה יותר מאשר לראות ולהתבונן בכוח הרוחני של עם ישראל.

ועל כן הבחינה של 'עמלק' היא השורש לכל הקליפות, והוא הבחינה של קירור בעבודת ה' מתוך עזות פנים וגאווה נגד ה' ועם בחור, ובא לעם ישראל בדרך הפחדה גדולה, והיה מנסה לראות את השוליים

הזדמנות נדירה להיות שותפים בבנין התורה!

בשל הריבוי העצום והמבורך של לומדי בית המדרש ובחורי הישיבה,
ובחלק משעות היום צר המקום מלהכיל את כל הלומדים

**כעת בהשגחה פרטית נבנה בית מדרש חדש מרווח ומפואר בסמוך לישיבה
מרכז תורה שיאגד תחתיו את שוקדי התורה ויהפוך למגדלור רוחני**

השלמת הבנייה תלויה בכם!

אנו זקוקים בדחיפות לתרומות עבור דלתות, חלונות, שער פועלים,
חשמל, תאורה, ריהוט, ספריות, ספרים, ארון קודש ועוד..

זכות נדירה!

כל התורם 2,600 ש"ח ומעלה – יזכה להיכנס לברכה אישית בחדרו של מורנו ורבנו שליט"א
ושמו יונצח בלוח התורמים המקימים בהיכל בית המדרש החדש

לפרטים ולתרומות: 053-3155010 – הרב עמית גבריאליוב שליט"א

"וזהב הארץ החיט טוב" – השקיעו בזהב נצחי, בתורה הקדושה!